

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL	2
1. Inleiding	2
2. Aanleiding en achtergrond	2
3. Doelstellingen, uitgangspunten en reikwijdte van de tweede fase.....	3
4. Verwijzing naar toelichting bij Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415)	3
5. De gefaseerde aanpak van de tweede fase	4
6. Samenhang met andere beleidsterreinen	5
6.1 Modernisering van de algemene regels voor de landbouw	5
6.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht	6
6.3 Waterwet	6
6.4 Arbo-regelgeving.....	6
7. Effecten voor bedrijfsleven en overheden.....	6
7.1 Administratieve lasten	7
7.2 Bedrijfseffecten	7
7.3 Bestuurlijke lasten.....	8
7.4 Milieu-effecten.....	8
8. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid	9
9. Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure	9
10. Notificatie.....	10
ARTIKELSGEWIJS	10

ALGEMEEN DEEL

1. Inleiding

Op grond van de Wet milieubeheer (hierna: Wm) moeten inrichtingen die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, voldoen aan algemene regels die voorschriften met betrekking tot de bescherming van het milieu bevatten of beschikken over een milieuvergunning. Daarnaast kunnen algemene regels of een vergunningplicht gelden voor lozingen op het oppervlaktewater ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) of voor lozingen in de bodem ingevolge de Wet bodembescherming (Wbb).

Het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: Activiteitenbesluit) bevat algemene regels voor inrichtingen. Deze algemene regels zijn gebaseerd op de artikelen 8.1, tweede lid, 8.40, 8.41 en 8.42 van de Wm en op de artikelen 2a, eerste en tweede lid, 2b en 2c van de Wvo. Met dit besluit (hierna: wijzigingsbesluit) is het Activiteitenbesluit op een aantal punten gerepareerd en is de reikwijdte van het Activiteitenbesluit verbreed.

2. Aanleiding en achtergrond

In 2003 zijn de toenmalige bewindspersonen van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) van start gegaan met het meerjarenprogramma herijking van de VROM-regelgeving. In de brief van 17 oktober 2003 (Kamerstukken II 2003/04, 29200 XI, nr. 7) hebben zij hun voornemens ten aanzien van dit meerjarenprogramma kenbaar gemaakt. Het project modernisering van de algemene regels maakte onderdeel uit van dit meerjarenprogramma. Ten aanzien van dit project is in deze brief en in de brief van 23 december 2003 (Kamerstukken II 2003/04, 29383, nr. 1) het voornemen opgenomen om de 8.40-besluiten grondig te herzien, samen te voegen en een groot aantal inrichtingen dat op grond van de Wm vergunningplichtig is, onder algemene regels te brengen, waardoor de vergunningplicht voor deze inrichtingen komt te vervallen. Daarnaast is in deze brief aangegeven dat waar mogelijk de regels met betrekking tot lozingen in het oppervlaktewater en op of in de bodem worden vervangen door algemene regels, waardoor inrichtingen met minder vergunningverplichtingen zouden worden geconfronteerd.

In de beoogde eindsituatie zou alleen een beperkt aantal inrichtingen waar activiteiten plaatsvinden met omvangrijke en complexe milieueffecten nog een vergunning op basis van de Wm nodig hebben. Dit betreft in ieder geval de inrichtingen die op grond van Europese verplichtingen onder het vergunningenregime dienen te vallen.

Met de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2008 is de eerste fase van het project modernisering van de algemene regels afgerond. In deze eerste fase zijn de voormalige 8.40-besluiten herzien en samengevoegd en zijn circa 37.000 voorheen Wm-vergunningplichtige inrichtingen en 1.300 voorheen Wvo-vergunningplichtige activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Dit heeft geresulteerd in uniforme regels voor de inrichtingen die onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen en een efficiencywinst in de vorm van een aanzienlijke reductie van de administratieve lasten.

Met deze eerste fase is derhalve een eerste belangrijke stap gezet, maar de beoogde eindsituatie is nog niet bereikt. Daarom, maar ook omdat de ambities van dit Kabinet zijn om de regeldruk voor bedrijven merkbaar te verminderen en daarmee gepaard gaand de wet- en regelgeving te vereenvoudigen en de administratieve lasten voor bedrijven terug te dringen, worden in het kader van de tweede fase van het project modernisering van de algemene regels (hierna: tweede fase) meer vergunningplichtige inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Hierdoor komt de vergunningplicht op grond van de Wm voor deze inrichtingen te vervallen. Daarnaast komt voor een aantal inrichtingen de vergunningplicht voor lozingen in het oppervlaktewater op basis van de Wvo te vervallen.

In deze tweede fase wordt derhalve de trend om meer inrichtingen onder algemene regels te brengen onverminderd voortgezet.

Bij brief van 17 april 2008 (Kamerstukken II 2007/08, 29383, nr. 102) is bekendgemaakt dat het Meerjarenprogramma Modernisering VROM-regelgeving is afgesloten. De nog

lopende projecten uit het Meerjarenprogramma, waaronder de tweede fase, zijn ondergebracht in het nieuwe programma Slimmere regels, Betere uitvoering en Minder lasten (SBM). Op 5 november is het werkprogramma SBM aan de Tweede Kamer aangeboden (Kamerstukken II 2008/09, 29393, nr. 107).

3. Doelstellingen, uitgangspunten en reikwijdte van de tweede fase

Meer inrichtingen onder algemene regels

Het primaire doel van de tweede fase is om inrichtingen onder algemene regels te brengen, waardoor de vergunningplicht op basis van de Wm en/of de Wvo voor die inrichtingen komt te vervallen. In deze tweede fase worden dus, als vervolg op de eerste fase, nog meer vergunningplichtige activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Met de realisatie daarvan wordt een administratieve lastenverlichting gerealiseerd, waardoor een bijdrage wordt geleverd aan de doelstellingen van het huidige Kabinet om de administratieve lasten voor het bedrijfsleven te verminderen met 25 procent.

Door de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit zijn circa 3.500 inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht, waardoor de vergunningplicht op basis van de Wm voor deze inrichtingen is vervallen. Daarnaast is door de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit voor circa 415 inrichtingen de Wvo-vergunningplicht vervallen. Met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit is het eindpunt van de tweede fase overigens niet bereikt. Ook na de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit wordt er in het kader van de tweede fase naar gestreefd om nog meer vergunningplichtige inrichtingen onder algemene regels te brengen.

Reparaties

Naast het verbreden van de reikwijdte van het Activiteitenbesluit, is het Activiteitenbesluit door dit wijzigingsbesluit op onderdelen gerepareerd. Daarnaast wordt de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (hierna: Activiteitenregeling) gerepareerd door middel van een wijzigingsregeling.

Het Activiteitenbesluit is een omvangrijke amvb die voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit van toepassing was op circa 324.000 inrichtingen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat naar aanleiding van de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit en de ervaringen in de praktijk onjuistheden en gebreken in het Activiteitenbesluit zijn geconstateerd. Deze nu bekende onjuistheden en gebreken zijn door middel van dit wijzigingsbesluit gerepareerd.

4. Verwijzing naar toelichting bij Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415)

Vanzelfsprekend zijn de uitgangspunten die in het kader van de modernisering van de algemene regels zijn geformuleerd onverkort van toepassing op de tweede fase. De meest kenmerkende uitgangspunten zijn:

- De nieuwe algemene regels dienen relevante en herkenbare milieudoelen. Activiteiten met een geringe milieubelasting worden niet of slechts globaal gereguleerd;
- De nieuwe algemene regels moeten goed uitvoerbaar en handhaafbaar zijn. Dit betekent voor de inhoud van de voorschriften onder meer dat ze helder, eenduidig en ook voor kleine inrichtingen hanteerbaar dienen te zijn. Daar waar dit lastig is, biedt ICT ondersteuning;
- De nieuwe algemene regels zijn zoveel mogelijk uniform, maar bieden ook ruimte voor flexibiliteit en innovatie;
- Het onder algemene regels brengen van vergunningplichtige inrichtingen levert een reductie van administratieve lasten op.

Voor een uitgebreide toelichting op de uitgangspunten wordt verwezen naar paragraaf 2 van het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p.104-105).

Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit is aangesloten bij de opzet en de voorschriften van het Activiteitenbesluit. Een toelichting op deze onderwerpen is in deze nota van toelichting dan ook niet terug te vinden, omdat dit reeds is toegelicht in het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit. Hiervoor wordt verwezen naar het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415).

5. De gefaseerde aanpak van de tweede fase

Het primaire doel van de tweede fase is om inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen, waardoor de vergunningplicht op basis van de Wm en Wvo voor die inrichtingen komt te vervallen. Diverse onderzoeken zijn uitgevoerd naar de mogelijkheid en wenselijkheid om vergunningplichtige bedrijfstakken onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit te brengen. Een voorbereidend onderzoek is in 2006 uitgevoerd¹. Dit onderzoek heeft een overzicht van bedrijfstakken opgeleverd die na de eerste fase nog vergunningplichtig waren. Tevens is in dit onderzoek aangegeven voor welke bedrijfstakken het loont om ze onder de algemene regels te brengen. De aspecten "homogeniteit van de bedrijfstak" en "omvang van de bedrijfstak" zijn de voornaamste criteria geweest om te bepalen of het reguleren van de bedrijfstak onder algemene regels zinvol is. Het aspect "homogeniteit" spreekt in dit opzicht voor zich: Indien een bedrijfstak sterk heterogeen van aard is, dan ligt het stellen van algemene regels niet voor de hand. Het aspect "omvang van de bedrijfstak" staat in direct verband met de reductie van de administratieve lasten die gerealiseerd kan worden. Immers hoe groter de groep die onder algemene regels wordt gebracht, hoe groter de lastenverlichting die gerealiseerd kan worden. Daarnaast ligt het voor bedrijfstakken met een beperkt aantal inrichtingen niet voor de hand om deze onder algemene regels te brengen, omdat de inspanning die hiervoor nodig is niet opweegt tegen de winst die met het vervallen van de vergunningplicht wordt bereikt.

Mede op basis van de resultaten van dit voorbereidende onderzoek, wensen van het bedrijfsleven en wensen van andere overheden zijn bedrijfstakken geselecteerd die in aanmerking komen om in het kader van de tweede fase onder de werking van het Activiteitenbesluit te worden gebracht. In het najaar van 2007 zijn vervolgens aanvullende onderzoeken² uitgevoerd naar de inspanning die nodig is om de geselecteerde bedrijfstakken onder het Activiteitenbesluit te brengen. Factoren die de benodigde inspanning bepalen zijn onder meer:

- de mate waarin de activiteiten binnen een bedrijfstak aansluiten bij het Activiteitenbesluit;
- de bereidwilligheid van de bedrijfstak om over te gaan naar algemene regels;
- de bereidwilligheid van het bevoegd gezag (gemeenten en waterkwaliteitsbeheerders) om de geselecteerde bedrijfstakken onder algemene regels te brengen;
- de vertegenwoordiging van een bedrijfstak: Vertegenwoordiging door één organisatie of door meerdere afzonderlijke partijen;
- de mate waarin voor een bedrijfstak standaard vergunningvoorschriften gelden.

Door deze onderzoeken is inzicht ontstaan in de benodigde inspanning, de kansen en de afbreukrisico's om de geselecteerde bedrijfstakken onder het Activiteitenbesluit te brengen.

Op basis van de resultaten van deze onderzoeken, suggesties van het bedrijfsleven en overleg met het Interprovinciaal overleg (IPO), de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en de Unie van Waterschappen (UvW) zijn in samenspraak met het ministerie van Verkeer en Waterstaat (VenW) bedrijfstakken geselecteerd die in het kader van de tweede fase onder het Activiteitenbesluit kunnen worden gebracht. Omdat de geselecteerde bedrijfstakken divers van aard zijn en daardoor ook diverse kansen en afbreukrisico's met zich meebrengen, is ervoor gekozen om de tweede fase gefaseerd aan te pakken. Dit betekent dat de geselecteerde bedrijfstakken verdeeld over drie tranches (en daarmee drie aparte wijzigingsbesluiten), indien mogelijk, onder de werking van het Activiteitenbesluit worden gebracht. Met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit is de eerste tranche van de tweede fase afgerond.

Eerste tranche van de tweede fase

Met dit wijzigingsbesluit is de eerste tranche van de tweede fase afgerond. Het Activiteitenbesluit is door dit wijzigingsbesluit op onderdelen gerepareerd. Daarnaast zijn zeven bedrijfstakken geheel of gedeeltelijk onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Op basis van onderzoek en overleg met andere overheden is geconcludeerd dat

¹ Van Vliet Milieumanagement, 2006. Rapport Onderzoek vergunningplichtige activiteiten naar algemene regels na 2007. Erik van Vliet Milieumanagement en Advies, november 2006.

² Van Vliet Milieumanagement, 2007. Bedrijfstakken onder algemene regels tweede tranche. Erik van Vliet Milieumanagement, december 2007; InfoMil, 2008. Bedrijfstakken afvalsector onder algemene regels in de 2^e tranche. Infomil, februari 2008.

deze bedrijfstakken relatief snel en eenvoudig onder het Activiteitenbesluit konden worden gebracht. Deze bedrijfstakken worden daarom ook wel 'quickwins' genoemd. Het betreft de recreatieve visvijvers, de humane crematoria, de vellenoffsetdrukkerijen, de mechanische textielverwerking, de laboratoria en praktijkruimten, de natuursteenbewerkende industrie en de koude vleesverwerking.

Kenmerkend voor deze quick-wins is op de eerste plaats dat voor een deel van de activiteiten die in deze bedrijfstakken plaatsvindt voorschriften konden worden opgesteld die eenzelfde opzet hebben als de voorschriften die reeds zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit. Verder zijn deze bedrijfstakken zelf positief over regulering door middel van algemene regels ten opzichte van de vergunningplicht en ten derde zijn deze bedrijfstakken ook bereid geweest om mee te werken aan het opstellen van voorschriften om deze bedrijfstakken onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen.

Daarnaast zijn de inrichtingen voor het traditioneel schieten door dit wijzigingsbesluit onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. De aanleiding om deze inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen is de motie Vietsch c.s. (29393, nr. 90), die op 4 maart 2008 door de Tweede Kamer is aangenomen. Een ander voornaam onderdeel is dat inrichtingen die onder de werking van richtlijn nr. 96/61 van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257) (hierna: de IPPC-richtlijn) met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit type C-inrichtingen zijn geworden. Type C-inrichtingen zijn inrichtingen waarvoor de vergunningplicht blijft gelden, maar die voor een deel van de activiteiten te maken krijgen met de voorschriften die in het Activiteitenbesluit zijn opgenomen.

Tweede tranche van de tweede fase

In de tweede tranche van de tweede fase worden de mogelijkheden onderzocht om geselecteerde afvalgerelateerde activiteiten onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen. Deze activiteiten zijn geclusterd in de tweede tranche, omdat voor het reguleren van afvalgerelateerde activiteiten door middel van algemene regels een notificatieprocedure in het kader van richtlijn nr. 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen (Kaderrichtlijn afvalstoffen) doorlopen dient te worden. Het besluit dat leidt tot wijziging van het Activiteitenbesluit in het kader van deze tweede tranche treedt naar verwachting medio 2010 in werking.

Derde tranche van de tweede fase

Het onderbrengen van bedrijfstakken in het kader van de derde tranche van de tweede fase vergt een langduriger traject dan de eerste en de tweede tranche van de tweede fase. Redenen hiervoor zijn onder meer dat relatief veel partijen betrokken kunnen zijn bij het proces of dat de te ontwikkelen voorschriften complex van aard zijn. Het besluit dat leidt tot wijziging van het Activiteitenbesluit in het kader van deze derde tranche treedt naar verwachting in het najaar van 2011 in werking.

6. Samenhang met andere beleidsterreinen

Dit wijzigingsbesluit heeft relatie met andere beleidsterreinen. Hieronder wordt een korte toelichting gegeven van de belangrijkste beleidsterreinen.

6.1 Modernisering van de algemene regels voor de landbouw

De modernisering van de agrarische 8.40 amvb's is grofweg verdeeld in drie fasen. De eerste fase betrof de samenvoeging van het Besluit akkerbouwbedrijven milieubeheer en het Besluit melkrundveehouderijen milieubeheer tot het Besluit landbouw milieubeheer. Dit besluit is op 6 december 2006 in werking getreden. De tweede fase betrof het opnemen van een groot deel van de intensieve veehouderijen in het Besluit landbouw milieubeheer. Vanwege de problematiek met betrekking tot luchtkwaliteit en de milieu-effectrapportage is deze wijziging van het Besluit landbouw milieubeheer vertraagd. Dit heeft ertoe geleid dat het onder algemene regels brengen van de intensieve veehouderij niet meer in het Besluit landbouw milieubeheer gebeurt, maar plaats zal vinden in het Besluit landbouwactiviteiten dat momenteel ontwikkeld wordt in samenwerking met het ministerie van VenW en het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit. In het Besluit landbouwactiviteiten worden de agrarische milieu-amvb's geïntegreerd in één besluit. Dit besluit zal naar verwachting worden gebaseerd op de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (of de voorziene Waterwet). Met de inwerkingtreding

van het voorziene Besluit landbouwactiviteiten zullen naar verwachting het Besluit landbouw milieubeheer, het Besluit glastuinbouw (met uitzondering van bepalingen over energieverbruik), het Besluit mestbassins milieubeheer en het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij vervallen.

De systematiek en de inhoud van het Besluit landbouwactiviteiten zullen zoveel mogelijk worden afgestemd op het Activiteitenbesluit. In tegenstelling tot het Activiteitenbesluit worden in het Besluit landbouwactiviteiten ook bepaalde activiteiten buiten inrichtingen opgenomen, mede omdat het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij wordt opgenomen in dit besluit. In een later stadium wordt gezien of samenvoeging met het Activiteitenbesluit mogelijk is.

6.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Op 4 november 2008 is het wetsvoorstel Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in de Eerste Kamer aangenomen. Het hoofddoel van de omgevingsvergunning is gelegen in het samenbrengen van verschillende toestemmingsvereisten in één besluit, waarbij de aanvrager te maken krijgt met één vergunningprocedure en één en dezelfde weg voor inspraak en beroep.

In het kader van de tweede fase worden meer inrichtingen onder de reikwijdte van de algemene regels gebracht. Voor deze inrichtingen is daardoor voor milieu geen vergunning meer noodzakelijk. Wel kan het zo zijn dat inrichtingen die onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen in de toekomst een omgevingsvergunning nodig hebben voor andere aspecten (bijvoorbeeld bouwen).

In de Invoeringswet algemene bepalingen omgevingsrecht zullen nadere eisen worden gesteld over de samenhang tussen beide stelsels. Voor een nadere toelichting op de relatie tussen het Activiteitenbesluit en de Wabo wordt verwezen naar paragraaf 9.2 van het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p. 135-136).

6.3 Waterwet

Net als het Activiteitenbesluit is dit wijzigingsbesluit mede gebaseerd op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Deze wet zal op termijn opgaan in de Waterwet, welke inmiddels door de Tweede Kamer is aangenomen. Met de inwerkingtreding van de Waterwet zal het Activiteitenbesluit mede op die wet worden gebaseerd. De daartoe noodzakelijke aanpassingen zullen via het Waterbesluit worden doorgevoerd. Mocht de Waterwet eerder dan dit besluit in werking treden, dan zal de wettelijke basis voor regels die het lozen in oppervlaktewater en rechtstreeks op een zuiveringstechnisch werk betreffen, worden aangepast. Inhoudelijk heeft dit voor de voorschriften in dit wijzigingsbesluit geen gevolgen.

6.4 Arbo-regelgeving

In dit wijzigingsbesluit is een aantal voorschriften opgenomen die een verband (kunnen) hebben met arbeidsomstandigheden (veiligheid en gezondheid van de werknemers). Er wordt gestreefd naar een juiste afstemming van regelgeving van het ministerie van VROM en het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Dit betekent onder meer dat als er in Arbo-regelgeving regels zijn gesteld, deze regels niet zijn opgenomen in dit wijzigingsbesluit.

In dit wijzigingsbesluit zijn voorschriften opgenomen voor het gericht werken met biologische agentia in een laboratorium of praktijkruimte. In deze voorschriften is aansluiting gezocht bij de groepsindeling voor biologische agentia die wordt gehanteerd in richtlijn nr. 2000/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk. Voor deze voorschriften is derhalve sprake van een expliciet verband met de arbo-regelgeving (zie ook de artikelsgewijze toelichting bij onderdelen F en MMM).

7. Effecten voor bedrijfsleven en overheden

Het Kabinet Balkenende IV heeft de ambitie om de regeldruk voor bedrijven merkbaar te verminderen. Voor de vermindering van de regeldruk heeft het Kabinet verscheidene doelen vastgesteld (Kamerstukken II, 2007/08, 29515, nr. 202). Eén van deze doelstellingen is erop gericht om de administratieve lasten voor het bedrijfsleven in deze kabinetsperiode met minimaal 25 procent te reduceren ten opzichte van de lasten op 1 maart 2007. Hiervoor is een nulmeting uitgevoerd, waarmee de administratieve lasten voor het bedrijfsleven op 1 maart 2007 zijn vastgesteld.³ Deze nulmeting ligt ten grondslag aan de berekening van de administratieve lastenverlichting die met dit wijzigingsbesluit wordt gerealiseerd. Bij de bestuurlijke lasten is gekeken naar de verandering tussen de situatie voor en na inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit.

7.1 Administratieve lasten

Op basis van de resultaten van de nulmeting is berekend wat de gevolgen van dit wijzigingsbesluit voor de administratieve lasten zijn. Uit de resultaten van deze berekening blijkt dat met dit wijzigingsbesluit een administratieve lastenverlichting van bijna € 22 miljoen per jaar voor het bedrijfsleven wordt bewerkstelligd, voor zover het administratieve lasten op basis van verplichtingen uit de Wm betreft.

Deze reductie kan vrijwel geheel worden toegeschreven aan het vergroten van de reikwijdte van het Activiteitenbesluit. Door dit wijzigingsbesluit zijn namelijk circa 3.500 Wm-vergunningplichtige inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht, waardoor de vergunningplicht op basis van de Wm voor die inrichtingen is vervallen. Het vervallen van de Wm-vergunningplicht brengt voor deze inrichtingen een reductie van administratieve lasten met zich mee.

In dit wijzigingsbesluit zijn ook algemene regels gesteld voor lozingen op grond van de Wvo. Door dit wijzigingsbesluit zijn circa 415 Wvo-vergunningplichtige inrichtingen onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht, waardoor deze inrichtingen geen vergunning op basis van de Wvo meer nodig hebben. Deze verandering betekent een additionele administratieve lastenverlichting van € 2,9 miljoen per jaar. Deze additionele administratieve lastenverlichting wordt toegerekend aan de reductietaakstelling van het ministerie van VenW.

Naast deze administratieve lastenverlichting, zal dit wijzigingsbesluit voor een aantal inrichtingen die reeds onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen een lastenverzwaring met zich meebrengen. Deze administratieve lastenverzwaring wordt voornamelijk veroorzaakt door de meldplicht en verplichte risicoanalyse die door dit wijzigingsbesluit wordt geïntroduceerd voor natte koeltorens. Deze lastenverzwaring is meegenomen in de berekening van de administratieve lasten van dit wijzigingsbesluit. Ook de toevoeging van VOS-registratieverplichtingen voor het reinigen van textiel en voor nieuwe activiteiten die onder het Activiteitenbesluit worden gebracht, kunnen voor bepaalde inrichtingen die reeds onder de werking van het Activiteitenbesluit vallen een lastenverzwaring inhouden.

Daarnaast ontstaan voor circa 3.500 inrichtingen die voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit vergunningplichtig waren op grond van de Wm initiële lasten die noodzakelijk zijn voor kennisname van nieuwe regelgeving. De Activiteitenbesluit Internet Module (AIM), die in de toekomst wordt opgenomen in de Landelijke Voorziening Omgevingsloket (LVO) biedt een hulpmiddel voor deze kennisname. Op basis van de AIM kan men door het doorlopen van een vragenboom bepalen of het Activiteitenbesluit van toepassing is en zo ja, welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling voor een bepaalde inrichting relevant zijn. De AIM wordt naar aanleiding van dit wijzigingsbesluit aangepast. Deze aanpassing van de AIM zal gelijktijdig met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit beschikbaar zijn.

Op 28 november 2008 is het ontwerp wijzigingsbesluit voorgelegd aan het Adviescollege toetsing administratieve lasten (ACTAL). Het ACTAL heeft op 18 december 2008 positief geadviseerd.

7.2 Bedrijfseffecten

³ Capgemini, Deloitte, EIM en Ramboll Management. *Nulmeting administratieve lasten bedrijven 2007*, Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. In opdracht van Regiegroep Regeldruk, 2008.

Met dit wijzigingsbesluit is, naast een aantal reparaties aan het Activiteitenbesluit, voor circa 3.500 inrichtingen een verschuiving van vergunningplicht naar algemene regels gerealiseerd. Dit betreft circa 3.500 inrichtingen waarvoor de Wm-vergunningplichtig is vervallen en circa 415 inrichtingen waarvoor de Wvo-vergunningplicht is vervallen. De voorschriften die in dit wijzigingsbesluit voor deze inrichtingen zijn opgenomen, zijn in nauw overleg met de betreffende bedrijfstakken en het bevoegde gezag tot stand gekomen.

Door het vervallen van de Wm-vergunningplicht is tevens voor deze inrichtingen de verplichting vervallen om een oprichtings- of veranderingsvergunning aan te vragen bij het bevoegd gezag. Het achterwege blijven van de vergunningprocedure betekent een lastenverlichting, omdat een vergunningprocedure in het algemeen meer kosten met zich meebrengt dan een melding op grond van het Activiteitenbesluit. Deze lastenverlichting is meegenomen in de berekening van de gevolgen voor de administratieve lasten van dit wijzigingsbesluit (zie paragraaf 7.1). Daarnaast levert het vervallen van de vergunningprocedure tijdwinst op voor het oprichten, dan wel wijzigen of uitbreiden van een inrichting.

Door dit wijzigingsbesluit zijn acht bedrijfstakken geheel of gedeeltelijk onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Het gaat daarbij per bedrijfstak om de volgende aantallen inrichtingen:

- humane crematoria: circa 65 inrichtingen;
- vellen-offsetdrukkerijen: circa 1.000 inrichtingen;
- mechanische verwerking van textiel bij relatief kleine bedrijven: circa 530 inrichtingen;
- natuursteenindustrie: circa 200 inrichtingen;
- laboratoria en praktijkruimten: circa 300 inrichtingen;
- koude vleesverwerking, voor zover het het uitsnijden van vlees en pluimvee en het verpakken van vleeswaren op industriële schaal betreft: circa 710 inrichtingen;
- inrichtingen voor traditioneel schieten in Limburg, Noord-Brabant en Gelderland: circa 150 inrichtingen;
- recreatieve visvijvers: circa 40 inrichtingen.

Daarnaast is bijlage 1 van het Activiteitenbesluit door dit wijzigingsbesluit, naast het schrappen van bovenstaande activiteiten uit deze bijlage, op een aantal punten gewijzigd. Door deze wijzigingen zijn onder andere activiteiten als het vullen van gasflessen met koolzuur of stikstof en het niet geautomatiseerd afvullen van spuitbussen met stoffen anders dan drijfgassen niet langer vergunningplichtig. Hierdoor is tevens voor circa 750 inrichtingen, die dus niet behoren tot één van de acht bovengenoemde bedrijfstakken, de Wm-vergunningplicht vervallen.

Door de acht bovengenoemde bedrijfstakken onder de werking van het Activiteitenbesluit te brengen is voor circa 340 inrichtingen tevens de Wvo-vergunningplicht vervallen. Dit betreft met name inrichtingen uit de bedrijfstakken 'laboratoria en praktijkruimten' en 'recreatieve visvijvers'. Daarnaast is voor circa 75 inrichtingen die niet behoren tot één van de acht bovengenoemde bedrijfstakken de Wvo-vergunningplicht vervallen doordat bijlage 1 van het Activiteitenbesluit ook op andere punten is gewijzigd. De activiteit 'het overslaan van bulkgoederen (niet zijnde gevaarlijke stoffen) van schip naar schip' is bijvoorbeeld met dit wijzigingsbesluit geschrapt uit bijlage 1 en daardoor niet langer Wvo-vergunningplichtig.

7.3 Bestuurlijke lasten

Dit wijzigingsbesluit brengt geen extra bestuurlijke lasten met zich mee. Door dit wijzigingsbesluit is voor circa 3.500 inrichtingen de Wm-vergunningplicht vervallen. De oprichting of verandering is voor deze inrichtingen in de toekomst niet langer vergunningplichtig, maar meldingsplichtig. Dit levert een vermindering van de bestuurlijke lasten op. Daarnaast zijn de initiële lasten voor de noodzakelijke kennisname van de nieuwe regelgeving minimaal, omdat gemeenten reeds bekend zijn met het Activiteitenbesluit.

7.4 Milieu-effecten

Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit gold als uitgangspunt dat dit wijzigingsbesluit een gelijkwaardig niveau van milieubescherming dient na te streven, als het milieubeschermingsniveau dat op basis van de Wm-vergunningplicht wordt nagestreefd.

Bij vergunningverlening geldt als uitgangspunt de toepassing van best beschikbare technieken (BBT). De BBT zijn veelal uitgewerkt in branchedocumenten, zoals Werkboeken met milieumaatregelen, de rapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer en de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR). Bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit is gebruik gemaakt van deze documenten en richtlijnen. Derhalve is bij het opstellen van dit wijzigingsbesluit van dezelfde uitgangspunten uitgegaan, waardoor voor de onder dit wijzigingsbesluit vallende inrichtingen in beginsel een zelfde niveau van milieubescherming wordt gegarandeerd als het milieubeschermingsniveau dat met de vergunningplicht wordt bereikt.

8. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Dit wijzigingsbesluit richt zich primair tot de drijver van de inrichting. De drijver van de inrichting is derhalve ook verantwoordelijk voor de naleving van de voorschriften uit het Activiteitenbesluit. De voorschriften uit dit wijzigingsbesluit en het Activiteitenbesluit zijn zo opgesteld dat ze uitvoerbaar zijn voor de drijver van de inrichting. Een belangrijk punt daarbij is dat de voorschriften uit dit wijzigingsbesluit consistent zijn met de voorschriften die reeds in het Activiteitenbesluit zijn opgenomen.

Door middel van de AIM kan de drijver van de inrichting digitaal een melding doen. Daarnaast biedt de AIM de drijver van de inrichting ondersteuning om te bepalen welke voorschriften uit het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling van toepassing zijn op de betreffende inrichting en kan met behulp van de AIM een bijhorende checklist 'op maat' worden gegenereerd. Hierdoor weet de drijver van de inrichting precies welke voorschriften voor de betreffende inrichting gelden en kan hij met de checklist controleren of aan de gestelde voorschriften wordt voldaan. Dit geldt overigens ook voor het bevoegd gezag.

De gemeente blijft bevoegd gezag voor de inrichtingen die in het kader van dit wijzigingsbesluit onder het Activiteitenbesluit worden gebracht en is op grond van artikel 18.2, eerste lid, van de Wm belast met de bestuursrechtelijke handhaving. Voor zover sprake is van lozingen die onder de Wvo vallen is de waterkwaliteitsbeheerder bevoegd gezag, die op grond van artikel 29 van de Wvo onder andere tot taak heeft zorg te dragen voor de bestuursrechtelijke handhaving van het bij of krachtens de Wvo brengen van stoffen in oppervlaktewateren.

Over de voorschriften en de uitvoerbaarheid van deze voorschriften heeft overleg plaatsgehad met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en de andere overheden.

Daarnaast zijn de veranderingen voor de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid die in de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit worden beschreven ook van toepassing op dit wijzigingsbesluit. Voor een toelichting op deze veranderingen wordt verwezen naar paragraaf 12.2 van het algemene deel van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit (Stb. 2007, 415, p. 149-150).

9. Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure

Naar aanleiding van de publicatie van het ontwerp-wijzigingsbesluit hebben [PM] opmerkingen gemaakt. Deze opmerkingen hebben geleid tot aanpassingen van de tekst van het ontwerp-wijzigingsbesluit of de nota van toelichting. Over de inspraakreacties wordt het volgende opgemerkt: [PM]

10. Notificatie

Het ontwerpwijzigingsbesluit is op [PM] gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (notificatienummer [PM]) ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende de informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende diensten van informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij Richtlijn 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217).

De volgende bepalingen bevatten vermoedelijk technische voorschriften: [PM]

Het ontwerpwijzigingsbesluit is niet aan de WTO gemeld, omdat het in dat kader geen significante gevolgen heeft.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I

Onderdeel A

Dit artikelonderdeel voegt een vijftal (technische) begripsomschrijvingen toe aan artikel 1.1 van het Activiteitenbesluit.

Voor het begrip "dierlijke bijproducten" wordt aangesloten bij de definitie van de Europese bijproductenverordening. In de verordening van 3 oktober 2002 luidt de definitie: "hele kadavers of delen van dieren of producten van dierlijke oorsprong zoals bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6, die niet voor menselijke consumptie bestemd zijn, met inbegrip van eicellen, embryo's en sperma". De artikelen 4, 5 en 6 van de verordening delen gespecificeerde bijproducten in verschillende risicocategorieën.

De definitie van 'natte koeltorens' houdt in dat het om koeltorens gaat die water in aërosolvorm in de lucht kunnen brengen.

Met betrekking tot de definitie van 'lassen van textiel' kan worden opgemerkt dat het aanhechten van textiel door middel van lijm of kit in de praktijk ook wel als "lassen" wordt beschouwd. Door het opnemen van de definitie 'lassen van textiel' in het eerste lid van artikel 1.1 wordt duidelijk dat in het Activiteitenbesluit alleen het aanhechten van textiel door middel van warmteopwekking of warmtetoevoer wordt aangemerkt als het 'lassen van textiel'. De lasverbinding komt tot stand doordat het textiel, na warmteopwekking of warmtetoevoer (met behulp van een hoogfrequente bron, ultrasone bron, laser, hete lucht en dergelijke), met of zonder hulpstof, aaneenhecht.

Onderdeel B

Onder 1

Door deze wijziging zijn voorraden gevaarlijke stoffen, in de zin van een ADR stof, die bestemd zijn voor eigen gebruik niet langer meldingsplichtig. Een onbedoelde consequentie van de artikelen 4.1 en 1.2 onder inrichting type A onder f was dat zelfs één fles gevaarlijke stof in verpakking, zoals brandspiritus, al gemeld moest worden, ook indien dit voor eigen gebruik werd bewaard. Met dit nieuwe subonderdeel 11 in onderdeel g (onderdeel f oud) wordt dit voorkomen.

Onder 2

Met name hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit bevat voorschriften die tevens van toepassing kunnen zijn op vergunningplichtige inrichtingen (type C-inrichtingen), maar voorheen niet van toepassing waren op inrichtingen die onder de reikwijdte van richtlijn nr. 96/61 van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257) (hierna: de IPPC-richtlijn) vallen. In de eerste fase is bewust gekozen om de voorschriften uit hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit niet van toepassing te verklaren op inrichtingen waarin zich een gpbv-installatie bevindt (hierna: IPPC-inrichtingen) om eventuele strijdigheden met de IPPC-richtlijn op voorhand uit te sluiten. In het kader van de tweede fase, waarvan dit wijzigingsbesluit deel uitmaakt, is onderzocht in hoeverre het mogelijk is om IPPC-inrichtingen onder de algemene regels te brengen⁴. De conclusie van dit onderzoek is dat de regulering van de milieugevolgen door middel van algemene regels ter vervanging van een vergunning niet mogelijk is voor IPPC-inrichtingen. Wél is het mogelijk om onderdelen

⁴ V.M.Y. van 't Lam en R. Uylenburg, 2008. Europese grenzen aan de regulering van milieugevolgen van bedrijven door algemene regels. Structurele evaluatie milieuwetgeving, april 2008.

van een IPPC-inrichting te reguleren door middel van algemene regels, waarbij voor de overige delen van de inrichting een vergunning bestaat.

Gezien de resultaten van dit onderzoek en het uitgangspunt van het project modernisering van de algemene regels om te streven naar uniforme milieuvorschriften voor gelijksoortige activiteiten, zijn met dit wijzigingsbesluit IPPC-inrichtingen type C inrichtingen geworden. Deze situatie is overigens niet nieuw. De artikel 8.44-besluiten die voor de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit van kracht waren, waren ook van toepassing op bepaalde IPPC-inrichtingen. Daarnaast is het mogelijk dat op IPPC-inrichtingen ook andere 8.40-amvb's van toepassing zijn, zoals het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A. Het werken met algemene regels is voor IPPC-inrichtingen derhalve niet nieuw.

De IPPC-richtlijn vereist dat op IPPC-inrichtingen steeds die voorschriften van toepassing zijn, die zijn gebaseerd op de beste beschikbare technieken (BBT). Weliswaar zijn de algemene regels in principe gebaseerd op de BBT, toch kunnen technische ontwikkelingen tot gevolg hebben dat de algemene regels achterlopen op de BBT. Artikel 8.11, zesde lid van de Wm strekt ertoe het bevoegd gezag te verplichten in dat geval in afwijking van de algemene regels voorschriften te stellen die zijn gebaseerd op de BBT.

Onderdeel C

In de praktijk is gebleken dat de zinsnede "voor zover dit betrekking heeft op activiteiten of deelactiviteiten van de inrichting, bedoeld in onderdelen a tot en met e" tot verwarring leidt, aangezien het besluit geen begripsomschrijving bevat van "activiteit" of "deelactiviteit". Gebleken is dat deze termen vaak worden geïnterpreteerd als de activiteiten, zoals deze in de paragraaftitels van hoofdstuk 3 en 4 worden aangeduid. Bedoeld was te regelen dat de voorschriften uit de betreffende onderdelen op de inrichting van toepassing zijn. Deze wijziging beoogt de relatie tussen hoofdstuk 1, de afdelingen 2.1, 2.2, 2.4 en 2.10 en hoofdstuk 6 met de artikelen die genoemd worden in de onderdelen a tot en met e van artikel 1.4, derde lid, te verhelderen.

Onderdeel D

Met de toevoeging van subonderdeel 3 aan artikel 1.6, tweede lid, onder a, wordt geregeld dat het Activiteitenbesluit niet van toepassing is op de lozingen waarop de zorgplicht van artikel 7 van het Besluit bodemkwaliteit (hierna: Bbk) ziet. Dit betekent:

- dat artikel 4.10 en 4.11 van het Activiteitenbesluit niet van toepassing zijn op lozingen in het oppervlaktewater die onder de zorgplicht van artikel 7 Bbk vallen, maar wel op andere lozingen, bijvoorbeeld ten gevolge van de overslag van bouwstoffen, grond of baggerspecie;
- dat het lozen in het oppervlaktewater is toegestaan, mits voldaan wordt aan de zorgplicht van artikel 7 Bbk;
- dat andere lozingen (in de bodem, in rioolstelsels) onder zowel het Activiteitenbesluit als het Bbk blijven vallen.

Met artikel 1.6, tweede lid, onderdeel c, d en e werd beoogd om alle lozingen (dus zowel lozingen in het oppervlaktewater, op of in de bodem en in rioolstelsels) vanuit agrarische activiteiten en activiteiten die daarmee verband houden buiten de werkingssfeer van het activiteitenbesluit te plaatsen. Deze lozingen zijn namelijk al geregeld in verschillende amvb's die geheel of gedeeltelijk op agrarische bedrijven van toepassing zijn (Lozingenbesluit open teelt en veehouderij, Besluit glastuinbouw, Besluit landbouw milieubeheer, Lozingenbesluit bodembescherming).

Vanuit de praktijk werd er op gewezen dat in de gekozen formulering de onderdelen d en e feitelijk overbodig zijn. Gelet op de brede omschrijving van agrarische activiteiten in artikel 1, eerste lid, onderdeel b van het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij, dekt onderdeel c namelijk ook lozingen vermeld onder d en e.

Ook de zinsnede "het gebruiken van bestrijdingsmiddelen nabij oppervlaktewater" bleek bij nader inzien overbodig. In het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij is deze zinsnede opgenomen omdat dat besluit mede op de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden is gebaseerd. Artikel 1.6 tweede lid, onderdeel c, heeft echter alleen betrekking op het lozen. Het vermelden van "gebruik van bestrijdingsmiddelen nabij oppervlaktewater" is daarom overbodig. Waar gebruik van bestrijdingsmiddelen tot lozen in de zin van de Wvo leidt, valt dat lozen uiteraard wel onder de gekozen formulering.

Onderdeel E

Voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit kon het bevoegd gezag op grond van artikel 1.11, vijfde lid, om een rapport van een akoestisch onderzoek vragen als aannemelijk is dat door de verandering de waarden van artikel 2.17, 2.19 dan wel 2.20 overschreden worden. Op inrichtingen type C zijn die artikelen niet van toepassing, waardoor het onmogelijk is bij de melding van de wijziging van een inrichting type C om een akoestisch onderzoek te vragen, anders dan in de gevallen bedoeld in het eerste tot en met derde lid. Zo zou het onmogelijk zijn om een akoestisch onderzoek te vragen bij plaatsing van een warmtekrachtinstallatie bij een glastuinbouwbedrijf of van een wasstraat bij een LPG-tankstation. Omgekeerd zou het bevoegd gezag op grond van het vierde lid een inrichting type C die een windturbine plaatst niet vrij kunnen stellen van de verplichting om een akoestisch onderzoek uit te voeren. Dat is niet de bedoeling geweest en daarom is artikel 1.11 aangepast. Voor toepassing van het vijfde lid geldt dat in die gevallen, net zoals dat voor deze wijziging van artikel 1.11 gold voor inrichtingen type B, dat het bevoegd gezag aannemelijk moet maken dat de voor de inrichting geldende geluidvoorschriften die corresponderen met de artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 overschreden worden. Die voorschriften zijn te vinden in de milieuvergunning, het Besluit landbouw milieubeheer, of het Besluit glastuinbouw. Met de wijzigingen aan het vierde, vijfde en zevende lid worden die voorschriften voor inrichtingen type C gelijk behandeld met artikelen 2.17, 2.19 en 2.20 voor inrichtingen type B.

Onderdeel F

Artikel 1.14a

Bij de melding ingevolge artikel 1.10, dient informatie verstrekt te worden over biologische agentia waarmee gericht wordt gewerkt in een laboratorium of een praktijkruimte als bedoeld in artikel 4.122. Deze plicht tot het verstrekken van informatie geldt voor biologische agentia die zijn of worden ingedeeld in groep 2. Voor de groepsindeling wordt verwezen naar de risico-indeling van richtlijn 2000/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk. Daarnaast geldt de plicht tot het verstrekken van informatie voor biologische agentia die behoren tot een soort die bij ministeriële regeling is aangewezen.

Indien binnen een laboratorium in de toekomst gericht wordt gewerkt met andere soorten biologische agentia die zijn of worden ingedeeld in groep 2 of zijn aangewezen bij ministeriële regeling dan de soorten die op basis van het eerste lid zijn gemeld, dan dient dit op grond van het tweede lid van artikel 1.10 te worden gemeld. Bij deze andere soorten kan gedacht worden aan klassieke varkenspest of mond- en klauwzeer. Opgemerkt dient te worden dat de verplichting tot het verstrekken van informatie op basis van dit artikel enkel betrekking heeft op het gericht werken met biologische agentia. Onder "gericht werken met" wordt verstaan: het vervaardigen, bewerken, verwerken of in voorraad houden. Hieronder vallen ook werkzaamheden als kweken, bewaren, vernietigen of het doen van proeven met biologische agentia.

Onderdeel H

De overgang van vergunningplicht als uitgangspunt naar algemene regels brengt in de praktijk een probleem met zich mee, omdat in veel bestaande situaties, en naar verwachting ook bij nieuwe situaties een aantal activiteiten zo met elkaar is verweven, dat het niet doelmatig is ze te scheiden. Een probleem dat zich vooral bij afvalwater laat voelen, omdat juist daar afvalstromen zijn samengevoegd met het oog op een efficiënte afvoer of eventuele behandeling van de stromen.

Er is een probleem als er verschillende eisen worden gesteld aan de verschillende deelstromen. Het Activiteitenbesluit beschikte nog niet over de mogelijkheid een gecombineerd voorschrift op te stellen, zoals dat in vergunningen voor een hele inrichting wel mogelijk was. Hierin is nu voorzien.

Onderdeel I

In dit artikel is een aantal verbeteringen aangebracht.

Per abuis waren in artikel 2.3 eerste lid, voor de parameters chloride, sulfaat en fosfaat de NEN-methoden opgenomen, hoewel ze nergens in het Activiteitenbesluit werden begrensd. Deze NEN-methoden zijn geschrapt.

Daarentegen worden de parameters nitriet- en nitraatstikstof en organische stikstof begrensd in het besluit, maar ontbrak de NEN-methode. Die omissie is nu hersteld. Tevens heeft een update plaatsgevonden van de NEN-methoden voor de zware metalen en het chemisch zuurstofverbruik en is het jaartal van uitgifte bij de NEN-methode voor

biochemisch zuurstofverbruik vervallen, omdat dat gegeven in de Activiteitenregeling is opgenomen.

Onderdeel K

Uit monitoringsgegevens van drinkwaterleidingbedrijven is gebleken dat de stoffen Methyl-tert-butylether (MTBE) en de laatste jaren ook Ethyl-tert-butylether (ETBE) in lage concentraties worden aangetroffen in grond- en oppervlaktewater (Bron: Rapport Kiwa Water Research juni 2008. MTBE en ETBE in Nederlands grondwater). Deze stoffen kunnen een bedreiging opleveren voor de drinkwatervoorziening.

Op grond van de Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Staatscourant 16 november 2007, nr. 223 / pagina 11; artikel 2.2, lid 4; afgekort Rarim) worden de grondwaterpeilbuizen die op basis van deze regeling geplaatst dienen te worden ten minste eens per jaar bemonsterd en geanalyseerd. In dit verband worden de grondwatermonsters vanaf 1 januari 2009 ook op aanwezigheid van de stoffen MTBE en ETBE onderzocht. In artikel 2.6 van de Rarim is onder meer opgenomen dat de resultaten van de metingen ten minste drie jaar binnen de inrichting worden bewaard en ter inzage worden gehouden voor het bevoegd gezag of op een door het bevoegd gezag te stellen termijn beschikbaar gesteld. De Rarim kent nog geen verplichting om de bodemverontreiniging voor bepaalde stoffen (die een bedreiging kunnen vormen voor de drinkwatervoorziening), zoals deze uit de resultaten van de metingen blijken, door te zenden aan het bevoegd gezag Activiteitenbesluit dan wel Wet bodembescherming (Wbb).

Onderdeel M

Onderdeel 2 betreft correcties van onjuiste verwijzingen en de toevoeging van de per abuis onvermeld gelaten uitzondering voor maximale geluidsniveaus in de dagperiode. Het gevolg van deze omissie is dat voor woningen op bedrijventerreinen overdag strengere grenswaarden gelden dan voor woningen buiten bedrijventerreinen. Hierdoor kan het onmogelijk zijn voor vrachtwagens de in- en uitrit van de inrichting te verlaten indien de afstand van de in- en uitrit tot de dichtstbijzijnde woning op het bedrijventerrein klein is. Het is niet de bedoeling geweest dat voor woningen op bedrijventerreinen de laad- en losactiviteiten overdag wel aan de grenswaarden voor de maximale geluidsniveaus getoetst moeten worden terwijl dit niet het geval is voor woningen buiten bedrijventerreinen. Dit zou de bedrijfsvoering onmogelijk maken.

Onderdeel N

Het derde wijzigingsonderdeel voorziet erin dat bij gemeentelijke verordening ook voor 'traditioneel schieten' afwijkende regels over geluidsniveaus kunnen worden gesteld. Deze wijziging volgt op de motie Vietsch (Kamerstukken 2007-2008, 29 383, nr. 90), waarin de regering wordt verzocht om een vrijstelling voor geluid op te nemen voor traditioneel schieten door schutterijen. Daarvoor is het eerst nodig dat deze activiteit onder het Activiteitenbesluit wordt gebracht, aangezien deze activiteit ten tijde van de motie vergunningplichtig was. In dit wijzigingsbesluit wordt het traditioneel schieten derhalve uit de vergunningplicht gehaald. Hiervoor wordt verwezen naar categorie bb van de bijlage en de toelichting daarbij. In dit artikel wordt een vrijstelling verleend van de algemene geluidsnorm voor traditioneel schieten. Wel is het mogelijk dat gemeenten regels stellen voor deze activiteit in de gemeentelijke verordening.

Het onderdeel over het 'ten gehore brengen van onversterkte muziek' is wat betreft de formulering aangepast aan het onderdeel over 'traditioneel schieten'.

Verder wordt in het derde wijzigingsonderdeel bepaald dat bij het bepalen van de geluidsniveaus, bedoeld in de artikelen 2.17, 2.19, 2.20 en 6.12 van het besluit, het stemgeluid van personen op het terrein van een gebouw voor basisonderwijs buiten beschouwing blijft. Vóór deze wijziging was artikel 2.18, eerste lid, onderdeel a, van toepassing op schoolpleinen. Met de onderhavige toevoeging blijft nu, anders dan voorheen, ook het stemgeluid buiten beschouwing indien sprake is van een binnenterrein. Op deze wijze geeft dit onderdeel invulling aan de motie-Vermeij c.s. (Kamerstukken 2008-2009, 31 700-XI, nr. 31).

Onderdeel P

Een gemeente kan op grond van artikel 2.21, eerste lid, onderdeel b, van het besluit aantallen dagen of dagdelen vaststellen, waarop de geluidswaarden niet van toepassing zijn in verband met de viering van festiviteiten. Daarbij is het mogelijk om per deelgebied

van de gemeente of per categorie inrichtingen een ander aantal dagen vast te stellen. Zo kan bijvoorbeeld bepaald worden dat in de binnenstad de waarden gedurende maximaal 2 dagen niet van toepassing zijn en daarbuiten gedurende maximaal 8 dagen. Of dat voor horecabedrijven de waarden gedurende maximaal 6 dagen niet van toepassing zijn en voor overige bedrijven gedurende maximaal 2 dagen. Met het eerste wijzigingsonderdeel wordt verduidelijkt dat het mogelijk is om per categorie inrichtingen en per deelgebied een verschillend aantal dagen of dagdelen vast te stellen.

Onderdeel R tot en met X

Deze wijzigingen bepalen onder meer het toepassingsgebied van de betreffende paragrafen. Ten onrechte waren in de eerste vijf paragrafen van hoofdstuk 3 de reikwijdtebepalingen ofwel enigszins verborgen opgenomen ofwel in het geheel weggelaten. Door deze onderdelen is in de eerste artikelen van deze paragrafen omschreven op welke activiteiten de paragrafen betrekking hebben. Het Activiteitenbesluit bevat immers geen definitie van de term activiteit. Hierbij geldt meer in het bijzonder:

Onderdelen R en S

Deze onderdelen voorzien erin dat paragraaf 3.1.1 van toepassing is op een saneringsonderzoek of een bodemsanering in de zin van de Wet bodembescherming. Hierdoor vallen dergelijke onderzoeken en saneringen volledig onder deze paragraaf. Naast de lozing worden de meeste aspecten in de saneringsplannen op grond van de Wbb geregeld. Verder biedt artikel 2.1 een afdoende vangnet voor geur, geluid en dergelijke. In tabel 3.1a opgenomen onder het tweede lid van artikel 3.1 en in tabel 3.1b opgenomen onder het derde lid van artikel 3.1 werden PAK's per abuis niet gedefinieerd. Dat is met het tweede onderdeel hersteld.

Onderdeel T

Paragraaf 3.1.2 ziet op het lozen van grondwater bij ontwatering, niet zijnde grondwater als bedoeld in artikel 3.1, eerste lid.

Onderdeel U

In artikel 3.3 is de zinsnede "en hemelwater dat door middel van drainage wordt afgevoerd" geschrapt. Deze zinsnede wekte namelijk de indruk dat hemelwater dat door middel van drainage wordt afgevoerd niet valt onder het begrip "afvloeiend hemelwater". Dat is onjuist. Onder "afvloeiend hemelwater" wordt zowel verstaan hemelwater dat over een verharding afstroomt, als hemelwater dat bij neerslag door de bodem sijpelt en via een drainage wordt afgevoerd. Een afzonderlijke vermelding daarvan is dus overbodig en daarom geschrapt.

Per abuis is in artikel 3.3, tweede lid, de zinsnede 'artikel 2.2, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing' opgenomen. Deze toevoeging is op een aantal plaatsen in het Activiteitenbesluit opgenomen om de mogelijkheid tot het vaststellen van een maatwerkvoorschrift aan te geven. In dit geval is er geen sprake van een maatwerkvoorschrift en is deze toevoeging vervallen.

Onderdelen V en W

Paragraaf 3.1.4 is van toepassing op al het lozen van huishoudelijk afvalwater. Bij het lozen in het oppervlaktewater of op of in de bodem wordt het afvalwater voorafgaand aan het lozen behandeld. Bedoeld is aan te geven dat ook de behandeling in de septic tank of de IBA (Individuele Behandeling van Afvalwater, ook wel bekend als riet- of vloeiveld) onder de reikwijdte van deze paragraaf valt.

Onderdeel X

Paragraaf 3.1.5 is van toepassing op het lozen van koelwater. De paragraaf is niet van toepassing op koelwaterlozingen vanuit IPPC-inrichtingen (artikel 3.6, eerste lid). Vanuit deze inrichtingen kunnen namelijk relatief grote koelwaterlozingen plaatsvinden. De voorschriften voor deze relatief grote koelwaterlozingen wijken af van hetgeen is opgenomen in artikel 3.6. In de voorschriften voor relatief grote koelwaterlozingen wordt de warmtevracht vaak variabel geregeld via bijvoorbeeld een matrix met afhankelijkheden van temperatuur en debieten. Koelwaterlozingen vanuit IPPC-inrichtingen zijn daarom niet onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit gebracht. Ook worden voor relatief grote koelwaterlozingen vaak uitgebreide eisen gesteld aan wat in een aanvraag aan informatie moet worden aangeleverd.

Per abuis was in het eerste lid van dit artikel verwezen naar het 'eerste tot en met het zevende lid'. Dat had moeten zijn en is nu gewijzigd in 'tweede tot en met het zevende lid'. In artikel 3.6, derde lid, was per abuis sprake van het verschil tussen de lozingstemperatuur en de temperatuur van het *ontvangende* oppervlaktewater. Bedoeld was de hoeveelheid warmte te reguleren, die aan het koelwater wordt toegevoegd. Het gaat dus om het verschil tussen de lozingstemperatuur en de temperatuur van het ingenomen of onttrokken water.

Onderdeel Y

Het nieuwe onderdeel a houdt verband met het volgende. De voorschriften uit paragraaf 3.2. waren van toepassing op een warmtekrachtinstallatie waarbij de installatie een nominaal elektrisch vermogen had van maximaal 10 megawatt. De vergunningplicht geldt bij een totaal geïnstalleerd motorisch vermogen van 15 megawatt (bijlage 1, categorie g, onder 1). Hierdoor kon het voorkomen dat een niet-vergunningplichtige inrichting die onder het besluit glastuinbouw valt, een warmtekrachtinstallatie heeft waarvoor geen voorschriften golden. Een warmtekrachtinstallatie kan namelijk meer dan 10 megawatt elektrisch vermogen hebben, terwijl het totaal geïnstalleerd motorische vermogen binnen de inrichting kleiner is dan 15 megawatt. Door dit onderdeel is deze omissie hersteld.

In paragraaf 3.2.1 (artikel 3.7, nieuw onderdeel b) is een ondergrens opgenomen die aansluit bij de grenzen voor stookinstallaties. De reden hiervoor is de marktintroductie van de micro-warmtekrachtinstallatie of Hre-ketel. Het maximale rendement van de micro-warmtekrachtinstallatie is hoog (98%) en redelijk onafhankelijk van het gebruik. De voorschriften voor rendement en registratie hoeven dus niet te gelden onder die grens.

Onderdeel Z

Voor een gasdrukmeet- en regelstation categorie A gelden geen voorschriften. Deze wijziging in de aanhef van artikel 3.11, zorgt ervoor dat dit als ondergrens wordt genomen.

In de Nederlandse context is 10.000 kilo Pascal (ofwel 100 bar) erg veel. Maximaal toegestaan op grond van artikel 3.11, onderdeel a, is nu 8.000 kilo pascal (80 bar).

Onderdeel AA

Het Activiteitenbesluit is niet bedoeld om de geluidsruijme van windturbines zozeer in te perken dat plaatsing daarvan op industrieterreinen onmogelijk wordt gemaakt. Artikel 2.17, tweede lid, heeft als norm 50 meter van de grens van de inrichting op een gezoneerd industrieterrein. Een windturbine kan nooit aan die normen voldoen (op 50 meter vanaf de grens van de inrichting). Ook in paragraaf 3.2.3 werd geen uitzondering gemaakt voor windmolens ten aanzien van de norm op 50 meter van de grens van de inrichting. Op grond van artikel 3.15 moet de windnormcurve worden toegepast bij metingen en beoordelingen van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau op de gevel van een gevoelig gebouw of op de erfgrrens van een gevoelig terrein. Dit zou inhouden dat bij een windturbine op een gezoneerd industrieterrein de windnormcurve niet van toepassing is. Met dit nieuwe zevende lid is het activiteitenbesluit in lijn gebracht met het voorstel tot

wijziging van de Wet geluidhinder waarin de windturbines zijn uitgesloten van de zoneringsystematiek van de wet.

Onderdeel BB

Aanleiding

In februari 1999 vond in Nederland een grootschalige legionella-uitbraak plaats tijdens de Westfriese Flora te Bovenkarspel. Bron van de uitbraak was een whirlpool die in de belendende consumentenbeurs werd gedemonstreerd. Bij deze uitbraak vielen 32 doden en werden ruim 200 mensen ziek, die daar vaak blijvende gezondheidsklachten aan hebben overgehouden. Naar aanleiding van deze uitbraak heeft legionellapreventie prioriteit gekregen en is voor tal van mogelijke bronnen (zoals douches, whirlpools en natte koeltorens) regelgeving ontwikkeld. Voor de beheersing van de legionellarisico's van natte koeltorens is gekozen voor regulering op basis van de Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet).

In de zomer van 2006 vond een legionella-uitbraak in Amsterdam plaats (met 3 doden en ruim 30 zieken tot gevolg), die was veroorzaakt door een slecht onderhouden natte koeltoren. Toen bleek dat er situaties zijn waarbij de Arbowet slecht toepasbaar is, bijvoorbeeld als de werknemers geen risico lopen omdat ze met gesloten ramen in het bedrijf werken, terwijl de koeltoren op het dak staat. Als er in zo'n situatie wel een gezondheidsrisico is voor mensen in de omgeving van de koeltoren, is regulering wel zeer wenselijk.

Er is toen vastgesteld dat de Wm (mede) van toepassing is op natte koeltorens die een legionellarisico opleveren voor de omgeving. Aanvankelijk gold hiervoor alleen de in de Wm opgenomen zorgplicht. Sinds 1 januari 2008 geldt daarnaast voor inrichtingen onder de werking van het activiteitenbesluit vallen, de zorgplicht op grond van het Activiteitenbesluit, met de mogelijkheid om maatwerkvoorschriften te stellen (wat bijvoorbeeld door de gemeente Amsterdam ten aanzien van de legionellarisico's van natte koeltorens voor de omgeving is gedaan).

Verschillende malen heeft de minister van VROM aan de Tweede Kamer toegezegd dat bij dit wijzigingsbesluit in het Activiteitenbesluit voorschriften zouden worden opgenomen ter beheersing van legionellarisico's van natte koeltorens. De voorschriften stemmen zoveel mogelijk overeen met de voorschriften vanuit de Arbowet. Daarnaast is er een meldplicht voor nieuwe koeltorens ingevoerd.

Natte koeltorens die zowel voor werknemers als voor de omgeving een legionellarisico opleveren, vallen zowel onder de Arbo-regelgeving als onder de Wm.

Het is dan ook van belang dat de regels op basis van beide wetten zoveel mogelijk met elkaar in overeenstemming zijn. Bij het formuleren van de voorschriften in dit wijzigingsbesluit en in de wijzigingsregeling waarmee de Activiteitenregeling is dan ook zoveel mogelijk aangesloten bij de voorschriften die daaraan gesteld zijn op basis van de Arbowet (artikel 5), de betreffende Arbobeleidsregels 4.87a en 4.87b en het zogeheten AI-blad dat is uitgebracht als handreiking bij de uitvoering van deze voorschriften (AI-blad 32).

Administratieve lasten

Er bestaat onzekerheid over het aantal natte koeltorens in Nederland en het aantal dat jaarlijks worden bijgeplaatst. Dit hangt onder meer samen met het feit dat er geen meldplicht voor natte koeltorens bestond en de inventarisatie en registratie van deze koeltorens door gemeenten en provincies in het kader van de Wm pas recent is gestart. Pas na verloop van tijd zal een betrouwbaar inzicht in aantallen gaan ontstaan, onder meer als gevolg van het feit dat gemeenten en provincies de natte koeltorens op steeds grotere schaal gaan inventariseren en registreren en er op termijn een meldplicht wordt ingevoerd. Op basis van gegevens van leveranciers en gegevens die op internet beschikbaar zijn, is er bij het berekenen van de administratieve lasten van uit gegaan dat jaarlijks circa 500 natte koeltorens geplaatst worden.

De voorschriften in dit wijzigingsbesluit en de wijzigingsregeling voor natte koeltorens zorgen voor een administratieve lastenverzwaring. Deze administratieve lastenverzwaring wordt veroorzaakt doordat type A-inrichtingen die een natte koeltoren plaatsen een type B-inrichting zijn geworden en daardoor meldingsplichtig zijn. Het melden brengt een administratieve last met zich mee.

Daarnaast dient een risicoanalyse opgesteld te worden voor een deel van de bestaande natte koeltorens en voor de te plaatsen natte koeltorens. Voor een deel van de natte koeltorens geldt het opstellen van een risicoanalyse (risicoinventarisatie en –evaluatie) al

op basis van de Arbowet. In die gevallen levert regulering op basis van dit wijzigingsbesluit geen (noemenswaardige) administratieve lasten op, omdat de hierin opgenomen voorschriften (vrijwel) overeenkomen met de voorschriften op grond van de Arbowet. Echter voor de inrichtingen die geen risicoinventarisatie en –evaluatie dienen uit te voeren op basis van de arbo-regelgeving, brengt het opstellen van deze risicoanalyse wel administratieve lasten met zich mee.

Meldingsplicht

Doordat de voorschriften zijn opgenomen in afdeling 3.2.5 geldt er een meldingsplicht voor nieuw te installeren natte koeltorens en hoeft dit niet met een apart voorschrift geregeld te worden. Een en ander volgt uit artikel 1.10 in samenhang met de artikelen 1.4 en 1.2. Natte koeltorens worden niet genoemd in artikel 1.2 onder f, en zijn geen type A inrichting.

In artikel 3.16a is aangegeven op welke situaties paragraaf 3.2.5 van toepassing is. Deze paragraaf is niet van toepassing op natte koeltorens die behoren tot een gpbv-installatie. Dit betekent derhalve niet dat paragraaf 3.2.5 niet van toepassing kan zijn op IPPC-inrichtingen. De voorschriften uit paragraaf 3.2.5 gelden bijvoorbeeld wel voor natte koeltorens die behoren tot het kantoorpand van een IPPC-inrichting. De terminologie in artikel 3.16a is ontleend aan de aanhef van Arbobeleidsregel 4.87a. Artikel 3.16b bevat de verplichting te voldoen aan nadere voorschriften die bij ministeriële regeling worden gesteld. In de regeling worden, ten behoeve van het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen, dan wel voor zover dat niet mogelijk is het zoveel mogelijk beperken van risico's voor de omgeving en de kans dat ongewone voorvallen zich voordoen en de gevolgen hiervan, nadere voorschriften gesteld aan het in werking hebben van een natte koeltoren. Belangrijke elementen zijn het uitvoeren van een risicoinventarisatie en –evaluatie, op basis waarvan een legionellabeheersplan wordt opgesteld en uitgevoerd.

Onderdeel CC

Tankstations voor het wegverkeer, waarbij het afleveren van lichte olie zonder direct toezicht mogelijk is en er minder dan 20 meter afstand is tussen de afleverzuil en een woning van derden of een gevoelig object van derden, waren op grond van artikel 1, onder b van het Besluit tankstations jo. artikel 1, onder c, onder 8° van het Besluit tankstations *'tankstations voor het wegverkeer type A'*.

Een tankstation voor het wegverkeer type A was onder het voormalige Besluit tankstations vergunningplichtig. Naast de voorschriften die aan de vergunning waren verbonden golden voor deze tankstations op basis van het eerste lid van artikel 2 van het Besluit tankstations ook de voorschriften uit bijlage 1 van dat besluit. Dat was onder het Activiteitenbesluit niet het geval, omdat door artikel 3.17, onderdeel b, de voorschriften uit paragraaf 3.3.1 niet van toepassing waren op deze tankstations. Met dit onderdeel is onderdeel b uit artikel 3.17 geschrapt, waardoor voor deze inrichtingen weer een vergelijkbare situatie is ontstaan als onder het voormalige Besluit tankstations het geval was.

De voorschriften uit paragraaf 3.3.1 ten behoeve van het voorkomen van risico's voor de omgeving en ongewone voorvallen zijn niet uitputtend. Het bevoegd gezag heeft derhalve de mogelijkheid om ten aanzien van deze aspecten maatwerkvoorschriften te stellen.

Met betrekking tot onderdeel c geldt dat de aanwezigheid van een ondergrondse tank kleiner dan 150 kubieke meter geen voorwaarde is voor het van toepassing zijn van de voorschriften. Dit onderdeel hoort bij artikel 3.29. In dat artikel wordt bepaald dat paragraaf 3.3.5 van toepassing is op het opslaan van vloeibare brandstof en afgewerkte olie in ondergrondse tanks van metaal of kunststof van maximaal 150 kubieke meter. In bijlage 1, categorie I, onder 1 is dezelfde grens opgenomen.

Onderdelen DD (en RR onder 2)

Met de wijziging van de artikelen 3.20, derde lid, en 4.80, derde lid, wordt bewerkstelligd dat naar de meest actuele versie van het normdocument wordt verwezen.

Onderdelen EE, FF, en GG

Om te voorkomen dat deze paragraaf van toepassing is op het inwendig reinigen (wassen) van motorvoertuigen, in het bijzonder tankauto's, is door de toevoeging 'uitwendig' expliciet bepaald dat de voorschriften uit paragraaf 3.3.2 enkel betrekking hebben op het uitwendig wassen van motorvoertuigen of onderdelen daarvan.

Onderdeel HH

Paragraaf 4.1.1 stelt wel voorschriften aan bodembedreigende stoffen, maar in de paragraaftitel wordt alleen gesproken over gevaarlijke stoffen. Door deze wijziging is de titel van paragraaf 4.1.1 in lijn gebracht met de werkingssfeer van de voorschriften.

Onderdeel II

De wijziging in artikel 4.1, derde lid, is bedoeld om een verwijfsfout te herstellen. In de Activiteitenregeling zijn ook bodemvoorschriften gesteld voor de opslag van vloeibare bodembedreigende stoffen in verpakking. In de delegatiebepaling was deze stofklasse abusievelijk niet opgenomen. Verder ontbrak in de Activiteitenregeling een voorschrift over de opslag van bepaalde afvalstoffen die niet kunnen worden geclassificeerd als vloeibare bodembedreigende stoffen, maar waaruit wel vloeistoffen kunnen lekken, zoals bijvoorbeeld gebruikte oliefilters. Daarom is ook deze stofklasse in artikel 4.1, zevende lid, opgenomen.

Onderdeel JJ Onder 1 en 3:

In de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen 19, Opslag van propaan (PGS 19), is vermeld dat het mogelijk is om deze richtlijn te gebruiken als basis voor afwijkende situaties. Hierbij kan gedacht worden aan gassen die qua eigenschappen sterke overeenkomsten vertonen met propaan. Eén van de gassen die hierbij als voorbeeld genoemd is, is propeen. Met dit onderdeel wordt het mogelijk om propeen in een drukhouder, mits voldaan wordt aan de randvoorwaarden als genoemd in bijlage 1 onder categorie j, zonder vergunning op te slaan.

Onder 2:

In de oorspronkelijke bepaling was de externe veiligheidsafstand van 20 meter alleen van toepassing indien sprake was van twee zuurstoftanks elk met een inhoud van meer dan 25 kubieke meter met een onderlinge afstand kleiner dan 10 meter. Met deze wijziging is deze bepaling in overeenstemming gebracht met het advies van het RIVM over de benodigde veiligheidsafstanden voor zuurstoftanks. Het blijkt dat ook bij zuurstoftanks met een kleinere inhoud een veiligheidsafstand in acht moet worden genomen. Bovendien geldt met deze wijziging de onderlinge afstand niet alleen voor andere tanks met zuurstof maar ook voor tanks met koolzuur, lucht, argon, helium of stikstof.

Onderdeel KK

Deze paragraaf dient complementair te zijn aan paragraaf 4.1.1. Daarom is het opschrift van de paragraaf gewijzigd in het 'Opslaan van vaste kunstmeststoffen'. Omdat de voorschriften uit deze paragraaf ook van toepassing zijn op de opslag van andere kunstmeststoffen dan nitraathoudende kunstmeststoffen, is 'nitraathoudende' uit het opschrift van de paragraaf geschrapt.

Onderdeel LL

Artikel 4.17 is door deze wijziging enkel van toepassing op vaste kunstmeststoffen. Daarmee wordt dit voorschrift complementair aan paragraaf 4.1.1. Vaste kunstmeststoffen zijn geen bodembedreigende stoffen, derhalve is het niet noodzakelijk om voor de opslag van vaste kunstmeststoffen nadere voorschriften te stellen ten behoeve van het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico.

Onderdeel MM

Het is niet de bedoeling dat deze paragraaf betrekking heeft op synthetische koudemiddelen, omdat hiervoor andere regels gelden. Deze wijziging van artikel 4.20 voorziet hierin.

Onderdeel NN

Het is niet de bedoeling dat het eerste lid van artikel 4.65 voor het aanbrengen van alle conversielagen geldt. Zo is het niet van toepassing op het fosfateren. Hiervoor kan in uitzonderlijke gevallen middels de zorgplicht worden vastgesteld dat niet aan de emissie-eisen is voldaan en kunnen er op grond van die zorgplicht maatwerkvoorschriften worden vastgesteld.

Onderdeel OO

Afdeling 4.5a Activiteiten met betrekking tot natuursteen
Paragraaf 4.5.a1 Mechanische bewerkingen van natuursteen

De mechanische bewerking van natuursteen omvat werkzaamheden als zagen, schuren, polijsten, frijnen, boucharderen, graveren, stralen en trommelen. Veel van deze bewerkingen worden met machines uitgevoerd, maar ook handmatige bewerking van natuursteen komt voor. De belangrijkste milieuaspecten die een rol spelen bij bewerking van natuursteen betreffen stof, geluid en afvalwater.

De Nederlandse natuursteenbedrijven bewerken en verwerken blokken, platen en tegels van natuursteen en kunststeen (of composietsteen).

Elementen van natuursteen bestaan uit 100% natuursteen, zoals die in de natuur wordt gewonnen. Kunststeen bestaat uit korrels en brokken van natuursteen met een bindmiddel. Beide type elementen kunnen op een zelfde manier worden bewerkt en verwerkt. Zowel het *bewerken* en *verwerken* van natuursteen in oorspronkelijke vorm als het bewerken van kunststeen en composietmateriaal valt door de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit onder de werking van het Activiteitenbesluit.

Het *vervaardigen* van kunststeen of composietsteen valt niet onder de werking van het Activiteitenbesluit. Bij het vervaardigen van kunststeen of composietsteen kan kunststof worden verwerkt. Deze activiteit valt onder bijlage 1, categorie h, en is daarmee vergunningplichtig. Ook het vervaardigen van terrazzo en granito is vergunningplichtig. Onderdelen van het proces van het vervaardigen van terrazzo of granito vallen onder het vervaardigen van cementmortel en cementwaren. Deze laatste activiteit is opgenomen in bijlage 1, categorie u.

Ten aanzien van het aspect 'geluid' gelden de algemene geluidvoorschriften van afdeling 2.8. Daarnaast geldt op grond van artikel 1.11, vijfde lid, dat, indien het aannemelijk is dat de in de voorschriften opgenomen normering zal worden overschreden, het bevoegd gezag kan besluiten dat een rapport van een akoestisch onderzoek bij de melding moet worden gevoegd. Of dit het geval is, hangt af van de ligging van de inrichting en de daarin uitgevoerde werkzaamheden en de getroffen maatregelen aan de geluidbron dan wel in de overdrachtssfeer.

Artikel 4.74a

Om overlast van stofdeeltjes naar de omgeving zoveel mogelijk te voorkomen moet het mechanisch bewerken van natuursteen in pandig plaatsvinden.

Artikel 4.74b

Bij de bewerking van veel soorten natuursteen ontstaat kristallijn respirabel kwartsstof, dat kankerverwekkend is. In het algemeen leidt de toepassing van de arbeidsomstandighedenwetgeving ertoe dat, ofwel nat wordt gewerkt, ofwel gerichte bronafzuiging plaatsvindt. Daarnaast komt ruimteafzuiging voor, waarbij de afgezogen lucht via een waterwand of andere stofafscheidingsinstallatie wordt gevoerd. In het kader van het voorkomen dan wel beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu, bevat artikel 4.74b een algemene emissie-eis voor stof dat vrijkomt bij het mechanisch bewerken van natuursteen en in de buitenlucht wordt afgevoerd.

Artikel 4.74c, eerste lid

Bij de mechanische bewerking van natuursteen wordt veelvuldig gebruik gemaakt van water als koel- en smeermiddel. Het water raakt hierbij verontreinigd met (zeer fijne) steendeeltjes. Het gebruik van een gesloten watersysteem kan worden beschouwd als de best beschikbare techniek ter beperking van het waterverbruik. Indien deze techniek niet wordt toegepast, moet door de drijver van de inrichting worden aangegeven waarom dit niet gebeurt.

In lijn met de voorkeursvolgorde voor de verwijdering van afvalwater (artikel 10.29a Wm) wordt het afvalwater bij voorkeur hergebruikt en wordt eventueel overtollig afvalwater geloosd onder de voorwaarden die in artikel 4.74c zijn gesteld.

Artikel 4.74c, derde lid

Het water dat gebruikt wordt als koel- en smeermiddel kan na gebruik grote hoeveelheden stof bevatten. Om dit afvalwater te kunnen lozen, wordt gebruik gemaakt van bezinkbakken of andere methoden om het slib af te scheiden. Hierbij wordt, indien sprake is van zeer fijne deeltjes (dat is bijvoorbeeld het geval wanneer veel polijstwerkzaamheden worden uitgevoerd), soms gebruik gemaakt van flocculanten om het bezinkproces te versnellen. Afvalwater waar flocculanten aan zijn toegevoegd mag niet in het

oppervlaktewater, op of in de bodem of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool, worden geloosd. Op basis van artikel 2.2 kan het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift bepalen dat afvalwater waaraan flocculanten zijn toegevoegd wel mag worden geloosd.

Artikel 4.74c, vijfde lid

Lozing van afvalwater dat uitsluitend in contact is geweest met natuursteen en uitsluitend is verontreinigd met onoplosbare bestanddelen, wordt bij voorkeur niet op het vuilwaterriool geloosd. Alleen wanneer flocculanten of andere toevoegmiddelen zijn toegepast of wanneer lozing in het oppervlaktewater, op of in de bodem of in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater, niet zijnde een vuilwaterriool redelijkerwijs niet mogelijk is, kan lozing op het vuilwaterriool worden toegestaan. In beide gevallen geldt als voorwaarde dat het gehalte aan onopgeloste bestanddelen niet hoger mag zijn dan 50 mg/liter.

Paragraaf 4.5.a2 Aanbrengen van lijmen, harsen en coatings op natuursteen

Deze paragraaf geeft eisen voor het aanbrengen van lijmen, harsen en coatings op natuursteen, kunststeen en composieten.

Om breekbare of gescheurde marmerplaten een voldoende stevigheid te geven om ze verder af te werken, wordt er een laag epoxy hars aangebracht op het marmer. Vooral bij gekleurde marmers wordt polymeriseren gebruikt. Plaatselijk worden polymeren gebruikt om beschadigingen te herstellen. Polymeriseren wordt ook gebruikt om het marmer beter bestand te maken tegen zuren en vuil.

Met het aanbrengen van lijmen wordt hier bedoeld het verbinden van natuursteen met hulp van lijm en/of kit. Daarbij kunnen uiteenlopende producten worden gebruikt, zoals: dispersielijmen of -kitten, oplosmiddellijmen of -kitten, smeltlijmen of -kitten en chemisch-hardende lijmen of -kitten.

Om het oppervlak van natuursteen te beschermen wordt het natuursteen in sommige gevallen behandeld. Hiervoor worden zowel sealers als impregneermiddelen gebruikt. De toepassing van sealers resulteert in een beschermende laag op de natuursteen. Impregneermiddelen dringen de natuursteen in en voeren zo hun beschermende werking uit. Sealers, impregneermiddelen en vergelijkbare producten zijn samengevat onder 'coatings'.

Artikel 4.74e

Om overlast van lijm-, coating-, harsdeeltjes naar de omgeving zoveel mogelijk te voorkomen moet het aanbrengen van lijmen, harsen en coatings op natuursteen in pandig (binnen het bebouwde deel van de inrichting) plaatsvinden, indien deze activiteiten worden uitgevoerd met nevelspuitapparatuur (apparatuur waar onder druk het product wordt verneveld).

Artikel 4.74f

Bij het in pandig aanbrengen van lijmen, harsen en coatings op natuursteen moet voorkomen worden dat deeltjes die geëmitteerd worden tot overlast kunnen leiden. Daarom wordt in artikel 4.74f verlangd dat de emissie van vrijkomende deeltjes bij deze activiteiten, voldoet aan een emissieconcentratie-eis.

Artikel 4.74g

In de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling gewijzigd wordt, worden ten aanzien van het (in pandig) spuiten van lijmen, coatings en harsen tevens concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud, aan de emissieconcentratie-eisen uit dit artikel wordt voldaan (zie ook de nota van toelichting bij afdeling 2.3 van het Activiteitenbesluit en de artikelsgewijze toelichting van de Activiteitenregeling).

Paragraaf 4.5a3 Chemisch behandelen van natuursteen

Artikel 4.74h

Een gangbare bewerking van natuursteen is bewerken van het oppervlak zodat het ouder lijkt. Dit kan door middel van trommelen, een mechanische bewerking en door middel van het inwerken van zuur. Dit laatste kan alleen bij kalkhoudende steensoorten. Het zuur tast eerst de meest poreuze delen aan, waardoor insluitingen en aders worden benadrukt. Natuursteen dat deze behandeling heeft ondergaan, wordt ook wel 'gezuurd' genoemd.

De bij deze behandelingen gebruikte chemicaliën kunnen bodembedreigend zijn. Om die reden is vastgelegd dat maatregelen ter bescherming van de bodem moeten worden getroffen. Deze maatregelen worden opgenomen in de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd.

Voor de lozing van afvalwater afkomstig van het chemisch behandelen van natuursteen zijn geen specifieke voorschriften opgenomen. Deze aspecten worden gereguleerd via de algemene zorgplichtbepaling. Deze aanpak is uitgelegd in afdeling 2.1 van de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit.

Onderdeel PP

In tabel 4.75 werd per abuis verwezen naar de PAK 6 van Borneff. Hier dient echter verwezen te worden naar de PAK 8 van E-PRTR. Dat is met dit onderdeel hersteld.

Onderdelen QQ, RR, SS en TT

In paragraaf 3.3.1 zijn voorschriften opgenomen voor het afleveren van vloeibare brandstof bij een tankstation voor het wegverkeer, en in paragraaf 4.6.3 voor het afleveren van vloeibare brandstof aan vaartuigen. Paragraaf 4.6.4 bevat de voorschriften die moeten gelden bij het afleveren van vloeibare brandstof in andere gevallen. Het meest voorkomende voorbeeld is het afleveren van brandstof aan het eigen wagenpark, het zogenaamde "eigen gebruik". Dezelfde eisen moeten ook gelden bij andersoortige afleveringen, bijvoorbeeld aan dieselmotoren in apparaten als hijskranen of noodstroomaggregaten, die niet onder het begrip "motorvoertuig" of "vaartuig" vallen. Vandaar dat in de paragraaftitel is opgenomen dat het gaat om het afleveren "anders dan voor openbare verkoop aan derden voor motorvoertuigen voor het wegverkeer en voor vaartuigen" en dat in de artikelen van wijzigingsbesluit wordt gesproken over anders dan bedoeld in de artikelen 3.17 (de reikwijdtebepaling voor tankstations) en de artikelen 4.77 tot en met 4.79 (voorschriften voor bunkerstations).

Onderdeel RR onder 2 (en onder OO)

Met de wijziging van de artikelen 3.20, derde lid, en 4.80, derde lid, wordt bewerkstelligd dat naar de meest actuele versie van het normdocument wordt verwezen.

Onderdeel UU en VV

Per abuis bepaalde artikel 4.84, vierde lid, dat voldaan moest worden aan de bij ministeriele regeling te stellen eisen ten behoeve van 'het voorkomen of beperken van' het doelmatig verspreiden van emissies naar de buitenlucht en het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico. Deze redactionele fout is met deze wijziging hersteld. Voorts is zowel in het opschrift van de paragraaf als in het derde en vierde lid van artikel 4.84 aangegeven dat deze betrekking hebben op het proefdraaien van verbrandingsmotoren.

Onderdeel WW

Sinds 1 juni 2008 geldt op grond van de Verordening Registratie, Evaluatie, Autorisatie en beperkingen van Chemische stoffen (REACH) 1907/2006 dat bij gebruik van gevaarlijke stoffen Veiligheidsinformatiebladen (VIB) worden verstrekt die aanwezig en ter inzage moeten zijn tijdens en tot 10 jaar na beëindiging van het gebruik van een gevaarlijke stof (o.a. artikel 36). Deze bepaling geldt rechtstreeks. Dit artikellid is daardoor overbodig geworden.

Onderdeel XX

Paragraaf 4.7.3 Vellenoffset druktechniek

Onder 'offset drukken' wordt verstaan het bedrukken van materiaal met behulp van offsetplaten. Bij vellenoffset heeft het substraat de vorm van vellen, die ofwel als zodanig zijn ingekocht ofwel op rol worden aangevoerd en vlak voor het drukproces op maat worden gesneden (vellenrotatie). Deze beide methoden vallen onder de werking van het Activiteitenbesluit. Voor rotatieoffset, waarbij het te bedrukken materiaal vanaf de rol wordt ingevoerd en bedrukt, is een milieuvergunning nodig.

Voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit, viel vellenoffset voor zover de daarbij gebruikte apparatuur een totaal elektromotorisch of verbrandingsmotorisch vermogen van 40 kilowatt of minder had, al onder het Activiteitenbesluit. De grens van 40 kilowatt was bedoeld om het verschil tussen ambachtelijke en industriële drukwerkzaamheden aan te geven, en is afkomstig uit het voormalige Besluit detailhandel en ambachtsbedrijven milieubeheer. Ambachtelijke vellenoffsetbedrijven moesten voldoen aan de voorschriften van paragraaf 4.7.3 'Overige druktechnieken'. Met het onder de werkingssfeer van het activiteitenbesluit brengen van de vellenoffsetbedrijven, is de paragraaf 'Overige druktechnieken' vervangen door de paragraaf 'Vellenoffset druktechniek', en moeten alle vellenoffsetbedrijven daaraan voldoen.

Voor de ambachtelijke vellenoffsetbedrijven is het belangrijkste verschil met het oude besluit de bepalingen met betrekking tot de beperking van emissies van vluchtige organische stoffen (hierna: VOS-emissies) uit artikel 4.94a, en meer in het bijzonder het bijhouden van een oplosmiddelenboekhouding. Om deze reden is een overgangsbepaling opgenomen (artikel 6.34a), waarmee artikel 4.94a voor de bedrijven die al eerder onder het Activiteitenbesluit vielen pas van kracht wordt met ingang van het kalenderjaar dat volgt op het moment van inwerkingtreding van dit artikel. Daarmee hebben deze bedrijven voldoende tijd om de boekhouding op te zetten en de noodzakelijke gegevens te verzamelen.

Artikel 4.94

Bij vellenoffset wordt anti-smetpoeder toegepast, dat tussen de bedrukte vellen wordt verstuift. Anti-smetpoeder bestaat vaak voor een belangrijk deel uit zetmeel of uit calciumcarbonaat en kan stofoverlast geven. Om deze reden zijn in dit artikel eisen ten aanzien van stofemissies opgenomen. De emissieconcentratie-eis voor totaal stof (S) is gebaseerd op de NeR. Voor de normering en de wijze van formulering is aansluiting gezocht bij de bepalingen ten aanzien van stofemissies bij de mechanische bewerking van hout, kunststof en metaal (paragrafen 4.3.1, 4.4.1, 4.5.1). In de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, zijn ten aanzien van het toepassen van anti-smetpoeder in vellenoffsetdrukpersen tevens concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud aan de emissieconcentratie-eisen van dit artikel wordt voldaan (zie ook deze toelichting onder paragraaf 7.2 van de Activiteitenregeling en de artikelsgewijze toelichting van de wijzigingsregeling waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd). Bij het vaststellen van deze maatregelen is onder meer gebruik gemaakt van een inventarisatie naar het gebruik van antismetpoeder bij vellenoffsetbedrijven, waardoor een relatie gelegd kon worden tussen het verbruik aan anti-smetpoeder en de stofemissie.

Artikel 4.94a

Op een aantal Wm-inrichtingen is het Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer (hierna: Oplosmiddelenbesluit) (implementatie van Europese regelgeving) van toepassing. Dit kunnen inrichtingen zijn die zowel binnen als buiten de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen. Dit artikel is van toepassing op die inrichtingen die binnen de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen en buiten de reikwijdte van het Oplosmiddelenbesluit. In de ministeriële regeling zijn concrete maatregelen opgenomen waarmee invulling wordt gegeven aan het eerste lid van artikel 4.94a.

Derde lid

In het derde lid wordt de eis gesteld dat een oplosmiddelenboekhouding bijgehouden dient te worden. Met deze oplosmiddelenboekhouding dient de drijver van de inrichting het verbruik van vluchtige organische stoffen per kilogram te registreren. Deze boekhouding dient drie doelen. Op grond van de boekhouding is objectief vast te stellen of het oplosmiddelengebruik al dan niet de 1.000 kilogram per jaar overschrijdt, zoals bedoeld in het tweede lid. Verder draagt een dergelijke boekhouding bij aan het verbeterde inzicht in het landelijke beeld van de VOS-emissies. Deze gegevens zijn mede relevant voor het voldoen aan de NEC-richtlijn. Tenslotte kan mede op basis van deze boekhouding worden vastgesteld welke maatregelen als kosteneffectieve en technisch uitvoerbare VOS-reducerende maatregelen kunnen worden beschouwd.

Indien het verbruik van VOS minder dan 1.000 kilogram bedraagt, dan omvat deze boekhouding niet meer dan dat inzicht wordt gegeven in het gebruik van oplosmiddelen op basis van inkoop- en verkoopgegevens. In dat geval kan eenvoudig aan de hand van de maximale hoeveelheid ingekochte VOS-houdende producten, zoals isopropylalcohol of andere toevoegmiddelen aan vochtwater, reinigingsmiddelen en inkten, worden aangetoond dat het verbruik van VOS minder dan 1.000 kilogram per jaar bedraagt. Als de ingekochte hoeveelheid VOS-houdende producten boven de 1.000 kilogram ligt, dan is een gedetailleerdere boekhouding nodig, waarmee het totale verbruik van vluchtige organische stoffen per jaar wordt aangetoond. In dat geval dient aan de hand van de ingekochte VOS-producten en het VOS-gehalte van deze producten het totaal verbruik per jaar aan VOS vastgesteld te worden. Indien blijkt dat het verbruik aan VOS meer dan 1.000 kilogram per jaar is, dan gelden voor de oplosmiddelenboekhouding aanvullende eisen die zijn opgenomen onder het vierde lid. Op basis van deze informatie kunnen kosteneffectieve en technisch uitvoerbare VOS-reducerende maatregelen, als bedoeld in het eerste lid, worden vastgesteld.

Een bedrijf zal doorgaans op basis van ervaringen uit voorgaande jaren kunnen inschatten of het verbruik aan VOS onder de 1.000 kilogram per jaar blijft. Voor nieuwe bedrijven geldt dat ze op basis van de omvang van activiteiten een redelijke inschatting kunnen maken over het verbruik aan VOS.

De boekhouding dient een aaneengesloten periode van 12 maanden te omvatten.

Door de introductie van een drempelwaarde voor het VOS-verbruik bestaat voor bedrijven die minder dan 1.000 kilogram VOS per jaar verbruiken geen verplichting om een boekhouding bij te houden. Met het introduceren van deze 1.000 kilogram-grens wordt een administratieve lastenverlichting gerealiseerd, omdat deze verplichting, conform het Handboek milieumaatregelen grafische industrie en verpakkingdrukkerijen, naar verwachting wel in veel Wm-vergunningen is opgenomen.

Vierde lid, onder d

In het vierde lid, onder d, is de verplichting opgenomen om in de oplosmiddelenboekhouding per kwartaal informatie op te nemen over de ingekochte reinigingsmiddelen, onderscheiden naar vluchtigheid. Dit betekent dat bedrijven de ingekochte reinigingsmiddelen naar klasse (K1, K2, K3 of VCA/HBS) en hoeveelheid dienen te registreren.

Zesde lid

Vellenoffset als druktechniek valt niet onder de werkingssfeer van het Oplosmiddelenbesluit. Het coaten van papier, karton of kunststof valt wel onder de werkingssfeer van het Oplosmiddelenbesluit op het moment dat de daarin opgenomen drempelwaarde voor het oplosmiddelenverbruik (5 ton per jaar) wordt overschreden. Als de coatingactiviteit ook een stap omvat waarbij hetzelfde artikel wordt bedrukt, ongeacht de daarbij gebruikte techniek, wordt deze stap als onderdeel van de coatingactiviteit beschouwd. Dit betekent dat vellenoffset in combinatie met coating onder de werkingssfeer van het Oplosmiddelenbesluit kan vallen. De definitie van oplosmiddel in het Oplosmiddelenbesluit omvat ook vluchtige organische stoffen die worden gebruikt om de oppervlaktespanning aan te passen. Dit betekent dat niet alleen de oplosmiddelen in gebruikte inkten en reinigingsmiddelen, maar ook het gebruik van IPA en andere vluchtige organische stoffen die aan het vochtwater worden toegevoegd, bij de toepassing van het Oplosmiddelenbesluit moeten worden betrokken. In het vijfde lid is daarom bepaald dat de

bepalingen van artikel 4.94a niet van toepassing zijn op het drukken en het reinigen van de gebruikte apparatuur op het moment dat het Oplosmiddelenbesluit van toepassing is.

Wanneer het aanbrengen van lijmlagen of het lamineren in samenhang met een druktechniek wordt uitgevoerd, valt deze activiteit alleen onder het Oplosmiddelenbesluit indien het drukproces daar onder valt. Voor vellenoffset is dit niet het geval, reden waarom in het zesde lid alleen het coaten van het substraat is genoemd.

Het Oplosmiddelenbesluit is alleen van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen. Om te voorkomen dat op niet-vergunningplichtige inrichtingen noch dit artikel noch het Oplosmiddelenbesluit van toepassing is, is in het zesde lid bepaald dat indien de drempelwaarden van bijlage IIa van dat besluit worden overschreden het Oplosmiddelenbesluit van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 4.94b

In de nota van toelichting bij het Activiteitenbesluit is een uitgebreide toelichting opgenomen over lozingsaspecten bij zeefdrukken en de algemene beoordelingsmethodiek voor stoffen en preparaten (zie de toelichting bij artikelen 4.91 en 4.92). Voor de toelichting bij dit artikel wordt derhalve naar de toelichting bij die artikelen verwezen.

Bij vormvervaardiging wordt ook gebruik gemaakt van fotografische processen. Hierop zijn de voorschriften van paragraaf 4.7.1 van het Activiteitenbesluit van toepassing.

Artikel 4.94c

Het vervaardigen van offsetplaten is een fotografisch proces, waarbij plaatontwikkelaar, spoelwater en ets- en correctiemiddelen in het afvalwater terecht kunnen komen. In het verleden werden bij dit proces chroomhoudende ets- en correctiemiddelen gebruikt. Daarnaast konden middelen voor het ontwikkelen en naharden van kopieerlagen chroom bevatten. Emissies van chroom naar water moeten met de best bestaande technieken worden bestreden. De best bestaande techniek voor deze processen betreft echter het gebruik van middelen zonder chroom. Om die reden is reeds in het kader van de Milieubeleidsvereenkomst Grafische Industrie en Verpakkingsdrukkerijen afgesproken dat de chroomhoudende middelen niet meer worden gebruikt.

Onderdeel YY

Paragraaf 4.7.3a Lijmen, coaten en lamineren van papier of karton

In deze paragraaf wordt het lijmen, coaten en lamineren van papier of karton geregeld. Deze activiteiten komen voor als onderdeel van een drukproces of als zelfstandige activiteit. In beide gevallen is deze paragraaf van toepassing.

Onder coaten wordt verstaan het aanbrengen van een extra beschermende of verfraaiende laag (lak of vernis) op het papier of karton. Dit gebeurt in de meeste gevallen op een drukmachine, waarop in plaats van een drukvorm een gladde plaat is aangebracht. Het lijmen betreft het verbinden met behulp van lijm of kleefstof. Dit komt voor bij de productie van boeken, brochures en andere publicaties.

Met lamineren wordt bedoeld het aanbrengen van een of meer lagen vergelijkbaar of ander materiaal, zoals folie, op het papier of karton. Dit proces vindt via smelten of via toepassing van lijmen plaats.

In tegenstelling tot het coaten of lijmen van hout of kunststof vindt het lijmen, coaten of lamineren van papier of karton niet plaats door middel van verneveling. Om deze reden zijn er geen voorschriften gesteld met betrekking tot het voorkomen of beperken van stofhinder in het besluit.

Artikel 4.94f, eerste en vijfde lid

Bij het lijmen, coaten of lamineren van papier en karton kunnen producten worden gebruikt die VOS bevatten. De maatregelen die moeten worden getroffen ter beperking van de VOS-emissie worden voorgeschreven in de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd. In de wijzigingsregeling zijn concrete maatregelen opgenomen waarmee invulling gegeven moet worden aan artikel 4.94f. Hierbij moet gedacht worden aan maatregelen die in het kader van het Project KWS 2000 (zoals opgenomen in paragraaf 3.4 van de NeR) uitgevoerd hadden moeten worden, en maatregelen die zijn opgenomen in het Handboek milieumaatregelen grafische industrie en verpakkingsdrukkerijen. Het gaat om maatregelen zoals het toepassen van producten met

zo weinig mogelijk VOS, het gebruiken van applicatiemethoden met een zo laag mogelijke VOS-emissie en het treffen van maatregelen op het gebied van de bedrijfsvoering.

Voor een aantal Wm-inrichtingen is het Oplosmiddelenbesluit, (implementatie van Europese regelgeving) van toepassing. Dit kunnen inrichtingen zijn die zowel binnen als buiten de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen. Dit artikel is van toepassing op die inrichtingen die binnen de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen en buiten de reikwijdte van het Oplosmiddelenbesluit.

Het Oplosmiddelenbesluit is alleen van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen. Om te voorkomen dat op niet-vergunningplichtige inrichtingen noch dit artikel noch het Oplosmiddelenbesluit van toepassing is, is in het vijfde lid bepaald dat indien de drempelwaarden van bijlage IIa van dat besluit worden overschreden het Oplosmiddelenbesluit van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 4.94f, tweede, derde en vierde lid

Het Oplosmiddelenbesluit stelt ook eisen aan de drijver van een inrichting ten aanzien van het boekhouden van het oplosmiddelengebruik. Voor zover het een inrichting betreft die buiten de reikwijdte van het Oplosmiddelenbesluit valt, worden in het tweede lid vereenvoudigde eisen gesteld wat betreft de oplosmiddelenboekhouding.

Deze boekhouding dient drie doelen. Op de eerste plaats is op grond hiervan objectief vast te stellen of het oplosmiddelengebruik al dan niet de 1000 kilogram per jaar overschrijdt zoals aangegeven in het tweede lid. Verder draagt een dergelijke boekhouding bij aan het verbeterde inzicht in het landelijke beeld van de VOS-emissies. Deze gegevens zijn mede relevant voor het voldoen aan de NEC-richtlijn. Tenslotte kan mede op basis van de resultaten van deze boekhouding worden vastgesteld welke maatregelen als kosteneffectieve en technisch uitvoerbare VOS-emissiereducerende maatregelen kunnen worden beschouwd.

De eisen zullen in de kern niet meer omvatten dan het op transparante wijze inzicht geven in het gebruik van oplosmiddelen op basis van een in- en verkoopbalans.

Aannemelijk dient te worden gemaakt dat de maximale hoeveelheid ingekochte VOS-houdende producten voor het lijmen, coaten en lamineren van karton en papier per jaar minder dan 1.000 kilogram bedraagt. Als de ingekochte hoeveelheid producten boven de 1.000 kilogram ligt, maar het VOS-gebruik daar onder ligt vanwege het VOS-gehalte of ander gebruik van de producten dan waarop artikel 4.94f ziet, dan zal een meer gedetailleerde boekhouding nodig zijn. Hierin zal dan een optelling moeten plaatsvinden van de hoeveelheid ingekochte producten met VOS, vermenigvuldigd met de afzonderlijke VOS gehalten. Eventuele voorraadverschillen moeten, mits deze relevant kunnen zijn, meegenomen worden. Verder moet de boekhouding een aaneengesloten periode van 12 maanden omvatten.

Onderdeel ZZ

Het Oplosmiddelenbesluit implementatie EG-VOS-richtlijn milieubeheer is net als voorheen alleen van toepassing op vergunningplichtige textielreinigingsbedrijven (IPPC-inrichtingen of > 15 kubieke meter PER opslag). Voor de niet vergunningplichtige bedrijven (vrijwel allemaal nu) is de EG-VOS richtlijn geïmplementeerd via het voormalige Besluit textielreinigingsbedrijven. Dat besluit is echter opgegaan in het Activiteitenbesluit. Bij die overheveling is verzuimd ook de voorschriften met betrekking tot het voeren van een oplosmiddelenboekhouding over te hevelen. Die voorschriften zijn noodzakelijk om vast te kunnen stellen dat de betreffende inrichting, gelet op het gebruik en verbruik van VOS-houdende reinigingsmiddelen, onder algemene regels dan wel onder de vergunningplicht valt. Deze wijziging voorziet dan ook in het herstellen van dat verzuim.

Omdat de huidige textielreinigingsbedrijven, wat omvang betreft, onder de algemene regels zullen vallen, is volstaan met een vereenvoudigde boekhouding, zoals die ook al gold onder het Besluit textielreinigingsbedrijven. Bedrijven die onder de vergunningplicht vallen zullen een oplosmiddelenboekhouding moeten voeren die voldoet aan de daarvoor in de Regeling oplosmiddelenboekhouding en metingen VOS-emissies gegeven voorschriften.

Onderdeel AAA

Het achttiende en negentiende lid waren abusievelijk opgenomen bij de methode voor het meten van PER in de buitenlucht met behulp van absorptiemateriaal. Dit is met deze wijziging hersteld.

Onderdeel BBB

De wijziging van het achttiende lid voorziet in een aanvulling teneinde de in dat lid voorgeschreven berekeningsmethode correct te kunnen uitvoeren. Het vervallen van het twintigste lid houdt verband met het feit dat dat lid geen betrekking heeft op de methode voor het meten van PER in de buitenlucht door middel van continue meting, maar alleen geldt bij de methode voor het meten van PER in de buitenlucht door middel van absorptiemateriaal.

Onderdeel CCC

De tweede volzin van het eerste lid van artikel 4.101 is geschrapt omdat in het eerste lid van artikel 4.95 eveneens is geregeld dat het reinigen van textiel, voor zover daar chemische stoffen bij worden gebruikt, uitsluitend plaatsvindt met behulp van PER of niet-gechloreerde alifatische koolwaterstoffen. Omdat dit in artikel 4.95 is geregeld, was de tweede volzin van het eerste lid van artikel 4.101 overbodig. Het nieuwe tweede lid voorziet in de mogelijkheid om de maximaal toegestane toelaatbare hoeveelheid aan een andere stof dan die genoemd in het eerste lid, die in gereinigde kleding en in de vrijkomende drooglucht aanwezig mag zijn, te kunnen vaststellen.

Onderdeel DDD

Door dit onderdeel zijn drie paragrafen aan het Activiteitenbesluit toegevoegd die betrekking hebben op activiteiten met textiel. Onder 'textiel' wordt verstaan:

- de traditionele textielmaterialen in vezelvorm van plantaardige oorsprong, zoals vlas en katoen;
- materialen van dierlijke oorsprong, zoals wol en zijde;
- halfsynthetische (zoals viscose) en synthetische textielsoorten (zoals nylon en acryl).

Paragraaf 4.7.4a Mechanische verwerking van textiel

In deze paragraaf zijn voorschriften voor de mechanische verwerking van textiel opgenomen. De paragraaf is van toepassing op activiteiten binnen textielverwerkingsbedrijven zoals spinnerijen, weverijen, breierijen, zeilmakerijen, tentenmakerijen en zonweringbedrijven en dergelijke. Op grond van bijlage I, categorie aa, blijven bedrijven waar textielveredeling plaatsvindt vergunningplichtig. Het wassen en reinigen van textiel wordt geregeld in paragraaf 4.7.4, het bedrukken van textiel in paragraaf 4.7.2, het lassen van textiel in paragraaf 4.7.4b en het lijmen en coaten van textiel in paragraaf 4.7.4c.

Artikel 4.103a

Bij bepaalde mechanische verwerkingen van textiel komt veel stof vrij. Het gaat om met name spin-, weef en brei-activiteiten in grootschalige geautomatiseerde (industriële) installaties. Daarom zijn specifiek voor deze activiteiten emissieconcentratie-eisen opgenomen. Niet is uitgesloten dat bij andere mechanische bewerkingen van textiel zodanig veel stof kan vrijkomen dat daarvoor ook voorschriften nodig zijn. Voor dergelijke omstandigheden kan het bevoegd gezag gebruik maken van de mogelijkheid tot het vaststellen van maatwerkvoorschriften op grond van de zorgplicht (artikel 2.1).

De emissieconcentratie-eis voor totaal stof (S) is aangepast aan de nieuwe waarde in de NeR. Voor de normering en de wijze van formulering is aansluiting gezocht bij de bepalingen bij de mechanische bewerking van hout, kunststof en metaal. In de wijzigingsregeling waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, zijn ten aanzien van het geautomatiseerd weven, spinnen en breien tevens concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud aan de emissieconcentratie-eisen van dit artikel wordt voldaan (zie ook deze toelichting onder paragraaf 2.4 van het Activiteitenbesluit en de artikelsgewijze toelichting van de wijzigingsregeling).

Paragraaf 4.7.4b Lassen van textiel

In deze paragraaf wordt het lassen van textiel geregeld. Het lassen van textiel gebeurt onder meer bij het vervaardigen van zeilen en tenten.

Het hete lucht lassen van zeil geeft een rookontwikkeling. Uit indicatieve onderzoeken naar de aanwezigheid van chloor (HCL) en weekmakers (de belangrijkste stoffen die in de rook zullen voorkomen) is gebleken dat zoutzuur en gebruikte weekmakers in de emissie zijn terug te vinden, maar dat de emissie in omvang niet significant is bij zeilmakerijen. Zodra volcontinu gelast wordt met hete lucht zou na circa 500 uur lassen de vrijstellingsbepaling van Minimalisatieverplichte stoffen (MVP1) bereikt kunnen worden (0,15 gram/ uur of 0,075 kg/jaar) als gebruikte weekmakers als zodanig in de NeR ingedeeld zouden zijn. Op dit moment zijn er echter nog geen weekmakers als zodanig ingedeeld (de strengste indeling is nu gO1 en gO2 waarbij het overschrijden van de vrijstellingsdrempel van 50 tot 250 kg/jaar niet aannemelijk is). Het is niet ondenkbaar dat bepaalde weekmakers over enkele jaren (door REACH) wel een dergelijke indeling noodzakelijk maken (als ze binnen REACH een autorisatieplicht krijgen, of opgenomen worden op een kandidaatlijst daarvoor). Mochten dergelijke weekmakers echter in het kader van REACH onder een autorisatieplicht worden gebracht, dan zal de kunststofmakende industrie de weekmakers niet zonder restricties meer kunnen toepassen in zeil. Daarmee zal dan ook het probleem bij de eindgebruiker opgelost moeten zijn. Omdat er op dit moment geen reden is om aan te nemen dat de emissie conform de NeR bij dergelijke bedrijven relevant kan zijn, zijn geen emissieconcentratie-eisen opgenomen voor het lassen van zeil. Ten aanzien van emissiebeperking zijn er geen maatregelen denkbaar bij eindgebruikers om emissies van weekmakers tegen te gaan.

Wel worden in de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, voorschriften opgenomen die ook voor het proefdraaien van motorvoertuigen (artikel 4.84) gelden, t.a.v. het voorkomen van overlast (artikel 4.103c)

Paragraaf 4.7.4c Lijmen en coaten van textiel

Deze paragraaf regelt het lijmen en coaten van textiel. Bij het coaten en lijmen moet voorkomen worden dat verf- en lijmdoeltjes en dergelijke die geëmitteerd worden tot overlast kunnen leiden. Daarom schrijft artikel 4.103d voor dat de emissie van vrijkomende doeltjes bij deze activiteiten, voldoet aan een emissieconcentratie-eis.

In de wijzigingsregeling waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, zijn ten aanzien van de lijm- en verfspuitactiviteiten tevens concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud, aan de emissieconcentratie-eisen wordt voldaan (zie ook de toelichting onder paragraaf 2.4 van de Activiteitenregeling en de artikelsgewijze toelichting bij wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd).

Artikel 4.103e, eerste en vijfde lid

Het eerste lid voorziet in een basis voor concrete maatregelen waarmee invulling gegeven moet worden aan artikel 4.103e. Hierbij moet gedacht worden aan maatregelen die in het kader van het Project KWS 2000 (zoals opgenomen in paragraaf 3.4 van de NeR) uitgevoerd hadden moeten worden, en maatregelen die zijn opgenomen in *Handboeken milieumaatregelen* van de betreffende bedrijfstakken. Het gaat om maatregelen zoals het toepassen van producten met zo weinig mogelijk VOS, het gebruiken van applicatiemethoden met een zo laag mogelijke VOS emissie en het treffen van maatregelen op het gebied van de bedrijfsvoering.

Artikel 4.103e, vijfde lid

Voor een aantal Wm-inrichtingen is het Oplosmiddelbesluit, (implementatie van Europese regelgeving) op grond van het vijfde lid van toepassing. Dit kunnen inrichtingen zijn die zowel binnen als buiten de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen. Dit artikel is van toepassing op die inrichtingen die binnen de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen maar buiten de reikwijdte van het Oplosmiddelenbesluit. Het Oplosmiddelenbesluit is alleen van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen. Om te voorkomen dat op niet-vergunningplichtige inrichtingen noch dit artikel noch het Oplosmiddelenbesluit van toepassing is, is in het vijfde lid bepaald dat indien de drempelwaarden van bijlage IIa van dat besluit worden overschreden het Oplosmiddelenbesluit van overeenkomstige toepassing is.

Artikel 4.103e, derde lid

Het Oplosmiddelenbesluit stelt ook eisen aan de drijver van een inrichting ten aanzien van het boekhouden van het oplosmiddelengebruik. Voor zover het een inrichting betreft die buiten de reikwijdte van het Oplosmiddelenbesluit valt, worden in het tweede lid vereenvoudigde eisengesteld wat betreft de oplosmiddelenboekhouding. Deze boekhouding dient drie doelen. Op grond hiervan is objectief vast stellen of het oplosmiddelenverbruik al dan niet de 1000 kilogram per jaar overschrijdt zoals bedoeld in het tweede lid. Verder draagt een dergelijke boekhouding bij aan het verbeterde inzicht in het landelijke beeld van de VOS-emissies. Deze gegevens zijn mede relevant voor het voldoen aan de NEC-richtlijn. Tenslotte kan mede op grond van de resultaten van deze boekhouding worden vastgesteld welke maatregelen als kosteneffectieve en technisch uitvoerbare VOS-emissiereducerende maatregelen kunnen worden beschouwd.

De eisen zullen in de kern niet meer omvatten dan op transparante wijze inzicht geven in het gebruik van oplosmiddelen op basis van een in- en verkoopbalans. Aannemelijk dient gemaakt te worden dat de maximale hoeveelheid ingekochte VOS houdende producten per jaar minder dan 1000 kilogram bedraagt. Als de ingekochte hoeveelheid producten boven de 1000 kilogram ligt, maar het VOS-gebruik daar onder ligt vanwege het VOS-gehalte of ander gebruik van de producten dan waarop artikel 4.103e ziet, dan zal een meer gedetailleerde boekhouding nodig zijn. Hierin zal dan een optelling moeten plaatsvinden van de hoeveelheid ingekochte producten met VOS, vermenigvuldigd met de afzonderlijke VOS gehalten. Eventuele voorraadverschillen moeten, mits deze relevant kunnen zijn, meegenomen worden. Indien verbruiken in mindering worden gebracht van producten die buiten de grens van de inrichting gebruikt zijn, of gebruikt zijn voor gebouwen en dergelijke binnen de inrichting, dan moet dit onderbouwd worden. Verder moet de boekhouding een aaneengesloten periode van 12 maanden omvatten. Door de introductie van een drempelwaarde voor het VOS-verbruik zullen de meeste textielverwerkingsbedrijven, tentenmakerijen en zeilmakerijen geen aanvullende maatregelen moeten treffen.

Onderdeel FFF

Artikelen 4.104a

Op grond van het Warenwetbesluit hygiëne van levensmiddelen, is het verplicht vrachtwagens en andere transportmiddelen waarin vlees onverpakt wordt vervoerd schoon te maken en te desinfecteren voordat deze opnieuw gebruikt worden. Het gaat dan in principe om karkassen, karkasdelen en technische delen. Die reiniging kan plaatsvinden bij het slachthuis, maar ook bij de uitsnijderij. Het afvalwater van het schoonmaken van deze vrachtwagens bevat vet, vocht en vleesresten, en moet dan ook door een vetafscheider worden geleid. Nieuwe afscheiders moeten voldoen aan de nieuwe norm voor vetafscheiders (NEN-EN 1825-1 en 2). Afscheiders die al waren geplaatst en die voldoen aan de oude norm (NEN 7087) mogen blijven staan. Dit is geregeld in het overgangsrecht (artikel 6.34c).

Het bevoegd gezag kan op grond van het derde lid een inrichting toestemming geven te lozen zonder afscheider. Dit zou bijvoorbeeld aan de orde kunnen zijn als er maar heel weinig vrachtwagens gereinigd worden. Wel zal in die gevallen minimaal een zeef of andere manier van verwijdering van grove bestanddelen nodig zijn.

Onderdeel GGG

Het samenvoegen van vethoudend afvalwater met andere afvalwaterstromen voor de vetafscheider is niet doelmatig. Doordat het uitsnijden van vlees (de uitsnijderijen) met dit wijzigingsbesluit onder het Activiteitenbesluit is gebracht, doordat categorie s van bijlage 1 met dit wijzigingsbesluit is aangepast, is het mogelijk dat er binnen een inrichting verschillende activiteiten voorkomen waarbij voor lozing een vetafscheider verplicht is (paragraaf 4.8.1, 4.8.3 en 4.8.4). Deze afvalwaterstromen mogen wel onderling worden samengevoegd voor behandeling in één afscheider. Hierin voorziet de wijziging van artikel 4.109, vierde lid.

Onderdeel III

Artikel 4.111 is van toepassing op:

- het kleinschalig slachten,
- het bewerken van karkassen en
- het uitsnijden van vlees uit karkassen of karkasdelen.

Bij slaggers en poeliers kunnen alle procesonderdelen op ambachtelijke schaal voorkomen, dus slachten, karkassen bewerken en uitsnijden. Bij grotere bedrijven vindt het slachten en het uitsnijden vaak gescheiden plaats.

Wat betreft het slachten is dit besluit alleen van toepassing op ambachtelijk slachten. Via categorie s van bijlage 1 is het maximum gesteld op 20 grootvee-eenheden in de week. Voor het uitsnijden is er geen bovengrens in bijlage 1; wel zijn er uitsnijderijen die onder de IPPC-richtlijn vallen; dit is het geval bij een productiecapaciteit van meer dan 75 ton per dag.

Een andere belangrijke grens is het garen of verwerken van vlees. Voor grootschalige bereiding blijft de vergunningplicht gelden. De grens hiervoor is het gebruik van een of meer apparaten met een individueel vermogen groter dan 130 kW.

Grootkeukenapparatuur zit over het algemeen ruim onder deze grens. Het bereiden van vlees met dergelijke apparatuur valt onder paragraaf 4.8.3.

Hygiëne en milieu

Voor het slachten, bewerken en uitsnijden gelden strenge hygiëneregels van het Warenwetbesluit hygiëne van levensmiddelen, die de milieubelasting ook verminderen. Zo schrijft de hygiëncode, bedoeld in dat warenwetbesluit voor dat de vloer waterdicht en reinigbaar moet zijn, en worden door van de Europese verordening inzake dierlijke bijproducten (nr. 1774/2002) eisen gesteld aan de opslag en afvoer van destructiemateriaal. De belangrijkste eisen voor het destructiemateriaal zijn:

- Het materiaal moet worden opgeslagen en getransporteerd in afgesloten, lekvrije bakken.
- Categorie 1 en 2 materiaal moet worden bewaard bij een omgevingstemperatuur van ten hoogste 10°C of een inwendige temperatuur van ten hoogste 15°C.
- Categorie 3 materiaal moet worden bewaard bij een omgevingstemperatuur van ten hoogste 10°C, tenzij het materiaal binnen 12 uur na het ontstaan wordt opgehaald om te worden verwerkt of verwijderd.
- Bij uitsnijderijen waar de wervelkolom van runderen die ouder zijn dan twee jaar wordt uitgesneden moet het afvalwater voor behandeling in de vetafscheider worden gezeefd, zodat vaste deeltjes van 6 mm of meer in het afvalwater worden tegenhouden. Het zeefmateriaal wordt behandeld als categorie 1 of 2 materiaal.

De meeste uitsnijresten zijn categorie 3-materiaal. Belangrijke soorten zijn bijvoorbeeld botten en vleesresten. Voorbeelden van categorie 1 en 2-materiaal dat bij ambachtelijk slachten en uitsnijden vrij kan komen zijn mest, ongeboren mest, ruggenmerg van volwassen runderen en het hierboven genoemde zeefmateriaal.

Verder is een belangrijke hygiëne-eis dat ruimtes waar geslacht of uitgesneden wordt dagelijks worden gereinigd en ontsmet. Ook moet er een speciale spoelbak zijn waar het uitsnijgereedschap gereinigd wordt met water van tenminste 80°C.

Aanvullende eisen die vanuit de hygiëneregels aan het slachten gesteld worden zijn bijvoorbeeld:

- het zoveel mogelijk schoon opvangen van bloed.
- het zo slaan van bloed bij een inwendige temperatuur van ten hoogste 15°C.
- het zoveel mogelijk voorkomen dat bloed in het schoonmaakwater terecht komt.

Voor het slachten en het uitsnijden zijn op grond van dit wijzigingsbesluit nauwelijks voorschriften gesteld ter voorkoming van geurhinder. De reden hiervoor is dat bij een ambachtelijke slachterij of een uitsnijderij die volgens de hygiëneregels werkt geen geurhinder zou mogen ontstaan. Als er toch (gegronde) geurklachten over een dergelijk

bedrijf ontstaan, dan is het aannemelijk dat het bedrijf de hygiëneregels overtreedt, bijvoorbeeld omdat vleesresten te lang ongekoeld aanwezig zijn. De gemeente kan in acute situaties optreden op grond van de zorgplicht. Voor een meer structurele aanpak kan de gemeente contact opnemen met het bevoegd gezag voor de hygiëneregelgeving, de Voedsel- en Warenautoriteit, om afspraken te maken over een gezamenlijke controle of aanpak.

Afvalwater van ambachtelijk slachten en uitsnijden

Afvalwater ontstaat bij de reiniging van de werkruimtes en het gereedschap dat wordt gebruikt voor het ambachtelijk slachten en uitsnijden. Die reiniging is verplicht op grond van de hygiëneregelgeving (zie hierboven). Het afvalwater van de reiniging bevat vet en vleesresten. Voor lozing op het vuilwaterriool moet het afvalwater door een vetafscheider worden geleid. Bij de plaatsing van de afscheider is speciale aandacht voor de gekozen grootte op zijn plaats. Bij vleesverwerking is eigenlijk een grotere afscheider nodig dan bij hetzelfde debiet van andere processen, en ook waar de 'oude' vetafscheider-NEN 7087 op uit kwam. Voor dit soort afvalwater bevat NEN-EN 1825-2 speciale methodes om te bepalen hoe groot de afscheider moet zijn. Om bij latere wijzigingen in de bedrijfsvoering te kunnen beoordelen of de afscheider nog steeds voldoet, is het nodig dat de leverancier van de afscheider de gemaakte berekening of beoordeling op schrift stelt, en dat deze binnen de inrichting bewaard wordt (vierde lid).

Vanwege de grote hoeveelheid vaste bestanddelen in het afvalwater is het voor de goede werking van de afscheider noodzakelijk dat het water eerst gezeefd wordt. In bepaalde gevallen is deze zeef verplicht op grond van de hygiëneregelgeving. De zeef is niet in de voorschriften opgenomen, omdat bij dit proces zonder de zeef de afscheider al snel verstopt zal raken. In de praktijk zullen alle bedrijven in de een of andere vorm eerst een zeef hebben.

Er zijn technieken beschikbaar waarmee het afvalwater nog verder gereinigd wordt. In principe is het ook mogelijk het geëmulgeerde vet beter af te scheiden in een flocculatie-afscheider. In wezen houdt flocculatie in dat in een bak een kleine hoeveelheid perslucht door het afvalwater geleid wordt, waardoor lichte deeltjes (m.n. vet) boven komen drijven. De drijfslag wordt vervolgens verwijderd. Door toevoeging van flocculanten zoals ijzerchloride ontstaat een grotere drijfslag.

Flocculatie is niet in de voorschriften van deze paragraaf verwerkt, omdat van deze techniek verschillende uitvoeringen voorkomen, en er geen norm of standaard is, zoals voor vetafscidders. De meest voorkomende vormen van flocculatie zijn overigens (meer dan) gelijkwaardig aan een vetafscheider. Via het overgangsrecht (artikel 6.37) is geregeld dat bestaande bedrijven die flocculatie toepassen geen vetafscheider hoeven te plaatsen. Voor nieuwe situaties kan het bevoegd gezag afhankelijk van de precieze uitvoering bepalen of flocculatie op grond van artikel 1.8 als gelijkwaardige voorziening toegestaan kan worden.

Het is ook mogelijk een verdergaande zuivering te bereiken door de organische bestanddelen in het afvalwater af te breken in een biologische waterzuivering. Deze technieken worden bij ambachtelijk slachten en uitsnijden nauwelijks toegepast. Als ze worden toegepast is dit om te besparen op de heffing op de lozing. Als die heffing (mede) gebaseerd is op het Biochemisch Zuurstof Verbruik (BZV) van het afvalwater, kan een dergelijke extra zuivering rendabel zijn.

Voorafgaand aan lozing op het vuilwaterriool is een extra verwijdering van organische bestanddelen niet wenselijk. Wat overblijft na biologische zuivering is in principe schoon water met een beetje zout. Uitgangspunt voor lozingen op het vuilwaterriool is dat het riool bedoeld is voor afvalwater dat op huishoudelijk afvalwater lijkt, en niet voor 'dun' water. Het verder verwijderen van organische bestanddelen dan nodig is om verstopping te voorkomen, is niet wenselijk. Als invulling van artikel 10.29a van de Wet milieubeheer wordt in nieuwe gevallen biologische zuivering voorafgaand aan lozing op het vuilwaterriool niet toegestaan.

Bedrijven kunnen – in lijn met het amendement Van Heugten c.s. (Kamerstukken II 2006/07, 30 578, nr. 8) op artikel 10.29a - nog steeds biologische zuivering toepassen, mits dit doelmatig en kosteneffectief is. Als biologische zuivering wordt toegepast zou dit zo moeten worden uitgevoerd dat het afvalwater dat overblijft geschikt is voor lozing op het oppervlaktewater. Daarvoor zal echter individueel ontheffing aangevraagd moeten worden op grond van artikel 2.2.

Het komt voor dat een bedrijf in overleg met het waterschap biologische zuivering toepast voor lozing op het vuilwaterriool, bijvoorbeeld vanwege onvoldoende capaciteit bij de

zuivering. In die gevallen kan bij maatwerkvoorschrift het verbod op biologische zuivering buiten toepassing worden verklaard. Bij de vraag of deze 'onthefing' kan worden verleend, zal vooral het belang van de doelmatige werking van een voorziening voor het beheer van afvalwater (de rioolwaterzuiveringsinstallatie (rwzi)) moeten worden meegewogen. Op grond van het overgangsrecht hebben bedrijven die een vergunning hadden voor biologische zuivering deze onthefing ook.

Toegepaste reinigings- en ontsmettingsmiddelen

De middelen die worden toegepast zijn meestal gecombineerde reinigings- en ontsmettingsmiddelen. De toegepaste middelen moeten zijn toegelaten op grond van de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Bij de toelating beoordeelt de Commissie toelating gewasbestrijdingsmiddelen en biociden (CTGB) het milieueffect van de middelen bij normaal gebruik. Normaal gebruik wil voor de vleessector zeggen dat het middel volgens de gebruikvoorschriften wordt gedoseerd en toegepast, en na gebruik wordt geloosd op het vuilwaterriool.

Voor de toegepaste middelen betekent het dat ervan uitgegaan mag worden dat het milieueffect bij lozing op het vuilwaterriool voldoende beoordeeld is, zodat er op grond van het Activiteitenbesluit geen aanvullende informatie gevraagd hoeft te worden en geen aanvullende eisen gesteld hoeven te worden op voorwaarde dat:

- De middelen zijn toegelaten op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet, en
- De middelen worden toegepast conform het gebruikvoorschrift.

De toelating en het gebruikvoorschrift zijn in te zien op www.ctgb.nl.

Als bij handhaving problemen geconstateerd worden door onzorgvuldig gebruik van de middelen, wordt geadviseerd eerst te kijken naar het officiële gebruikvoorschrift; bij problemen kan naleving van het gebruikvoorschrift via de zorgplicht gevraagd worden. Als een bedrijf overweegt een maatwerkvoorschrift aan te vragen voor lozing van deze middelen op of in de bodem of in het oppervlaktewater, zal over het algemeen een aanvullende stoffenbeoordeling nodig zijn. Overigens ligt het niet voor de hand om deze stoffen op of in de bodem of in het oppervlaktewater te lozen.

Tenslotte is nog een aandachtspunt dat er in het verleden middelen zijn toegelaten die EDTA (ethyleen diamine tetra azijnzuur) bevatten. EDTA is een stof die problemen geeft in het oppervlaktewater, ook bij lozing op het vuilwaterriool. De nieuwste generatie toegelaten reinigingsmiddelen bevat geen EDTA meer. Gezien de schadelijkheid van de stof, en het feit dat er voldoende EDTA-vrije middelen verkrijgbaar zijn, is het wenselijk dat het gebruik van EDTA beëindigd wordt. Aan de bedrijven wordt geadviseerd de middelen die worden toegepast te screenen, en eventuele EDTA-houdende middelen niet meer aan te schaffen. Beëindiging van het gebruik van EDTA valt onder de algemene zorgplicht (artikel 2.1).

Onderdeel JJJ

Het uitsnijden wordt vaak gecombineerd met het bereiden van voedingsmiddelen. Als voor de bereiding apparatuur ingezet wordt met een individueel vermogen van meer dan 130 kW blijft de vergunningplicht gelden. Dat betekent over het algemeen dat chargegewijze bereiding met grootkeukenapparatuur niet leidt tot vergunningplicht. Voor grootschalige bereiding of (voor)garen van vlees worden doorgaans speciaal aangelegde installaties gebruikt met een groter vermogen dan 130 kW.

Soms wordt verhitting nog wel toegepast op bijproducten, zoals hoeven. Die kunnen als laatste bewerking voor ze worden afgevoerd nog worden gekookt of gebroeid (in heet water). Voor die verhitting worden in de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt aangepast, geurvoorschriften opgenomen.

Een andere (na)bewerking is het pekelen. Dit wordt bijvoorbeeld toegepast voor de conservering van darmen en huiden. Pekelen komt ook voor bij bedrijven die geen vlees verwerken (bijvoorbeeld bij de huidenhandel). Voor het pekelen worden in de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt aangepast, voorschriften opgenomen.

Voor de meeste vormen van verwerking van dierlijke bijproducten blijft overigens vergunningplicht gelden.

Onderdeel KKK

Paragraaf 4.8.5a Recreatieve visvijvers

Artikel 4.113a

Er zijn in Nederland circa 40 recreatieve visvijvers. Anders dan in kwekerijen van vis voor menselijke consumptie of voor siervissen worden hier geen vissen gekweekt. Het kweken

van vissen wordt als een agrarische activiteit beschouwd, de recreatieve visvijvers vallen onder de recreatieve sector.

Het vissen vindt plaats in aparte vijvers. Deze vijvers maken in het algemeen geen deel uit van het oppervlaktewater. Gemiddeld eens per twee weken wordt een aantal consumptievissen aangevoerd van een kwekerij. Deze vissen worden tijdelijk in voorraadbakken bewaard. Vandaar worden ze afhankelijk van de vraag uitgezet in één of meerdere grotere vijvers om te worden gevangen door recreatieve vissers.

De vissen worden in de tijd dat ze in de bakken en visvijvers aanwezig zijn in principe niet (bij)gevoerd. Een forel kan gemakkelijk een half jaar zonder voedsel. Ook worden geen antibiotica toegepast. Dat is sowieso bij vissen, die voor consumptiedoeleinden worden gebruikt, niet toegestaan.

Het water in de visvijvers wordt in beweging gehouden om vorming van onder andere blauwalgen te voorkomen. Daartoe wordt een aantal kubieke meter grondwater per dag opgepompt en toegevoegd aan de voorraadbakken, die weer in open verbinding staan met de visvijvers. Uiteindelijk wordt het spuiwater op oppervlaktewater dan wel elders geloosd. Het betreft schoon (grond)water zonder toevoegingen. Het lozen is zonder nadere voorschriften toegestaan. Het lozen op het vuilwaterriool is niet toegestaan.

In dit verband is de vraag relevant of de visvijver moet worden beschouwd als oppervlaktewater in de zin van de Wvo (en, wanneer deze in werking treedt, de Waterwet). Wanneer er sprake is van een open verbinding van de vijver met het ontvangend oppervlaktewater, waarbij het overtollige water vanuit de vijvers onder vrij verval naar het oppervlaktewater afloopt, moet de vijver in ieder geval als oppervlaktewater worden beschouwd en is er geen sprake van een lozing in de zin van de Wvo. In veel gevallen zal het vijverwater echter worden verpompt naar het oppervlaktewater en is er dus geen sprake van een open verbinding met ander oppervlaktewater. In dat geval kan de visvijver in bepaalde gevallen op zichzelf als oppervlaktewater worden beschouwd. Dat is echter alleen het geval als de vijver een vrij grote omvang heeft en er in de vijver een ecosysteem heerst dat te vergelijken is met een normaal ecosysteem. Deze criteria zijn in de jurisprudentie ontwikkeld, waardoor er in algemene zin geen duidelijke grens is aan te geven waarbij een vijver oppervlaktewater in de zin van de Wvo is. De indruk is dat visvijvers slechts zelden zelfstandig als oppervlaktewater worden beschouwd.

Mocht een visvijver wel oppervlaktewater in de zin van de Wvo zijn, dan is het toevoegen van grondwater aan de vijver een lozing die geregeld is in artikel 3.1. Het afstromen of verpompen van overtollig water vanuit de vijver naar ander oppervlaktewater is in dat geval geen lozing die door de Wvo wordt gereguleerd.

Onderdeel LLL

Het begrip "acculader" is breed en heeft betrekking op allerlei opladers. Het bodemvoorschrift in de Activiteitenregeling dient echter enkel van toepassing te zijn op het opladen van "natte" accu's. Dat is met dit onderdeel duidelijk gemaakt.

Onderdeel MMM

Paragraaf 4.8.9 In werking hebben van een crematorium en in gebruik hebben van een strooiveld

In paragraaf 4.8.9 zijn specifieke voorschriften opgenomen voor humane crematoria. De voorschriften richten zich op het in werking hebben van een crematieoven en het in gebruik hebben van een strooiveld. In bijlage I, categorie g, van het Activiteitenbesluit is overigens geregeld dat voor dierencrematoria de vergunningplicht blijft bestaan.

Voor wat betreft de aspecten afvalwater, afvalstoffen, opslag van gevaarlijke stoffen, bereiden van voedingsmiddelen, energiebesparing, geluid en dergelijke zijn geen bijzondere bepalingen nodig voor crematoria en strooiveldjes. Hiervoor zijn de bestaande bepalingen uit het Activiteitenbesluit en de activiteitenregeling voldoende adequaat. Voor zaken als parkeren en dergelijke is er verder nog gemeentelijk parkeer- en RO-beleid, de Wegen- en verkeerswetgeving en de Algemene plaatselijke verordening om eventuele knelpunten te voorkomen, te beperken of op te heffen. Ten aanzien van het voorkomen van lucht- en bodemverontreiniging zijn wel specifieke voorschriften opgenomen.

Het wettelijk kader voor crematoria en crematieprocessen bestaat naast de Wet milieubeheer onder andere uit:

- de Wet op de lijkbezorging;

- het Besluit op de lijkbezorging 2002;
- het Lijkomhulselbesluit 1998;
- OSPAR Recommendation 2003/4 on Controlling the Dispersal of Mercury from Crematoria, rapport 'Mercury emissions from crematoria and their control in the OSPAR Convention Area', OSPAR Commission, 2003;
- de Europese afvalstoffenlijst EURAL, beschikking nr. 2000/532/EEG van 6 september 2000 (PbEG L226), zoals deze laatstelijk is gewijzigd met beschikking nr. 2001/573/EEG van 28 juli 2001 (PbEG L203);
- Besluit inzamelen afvalstoffen.

Een praktische uitwerking van deze wetten en regelgeving is gegeven in de inspectierichtlijn 'Lijkbezorging' (herziene 3e druk, 1999). De bijzondere regeling F3 Crematoria van de Nederlandse emissierichtlijn (NeR) is daarnaast te beschouwen als een nadere uitwerking van de inspectierichtlijn voor het aspect luchtverontreiniging. De eisen uit deze bijzondere regeling zijn gebaseerd op de resultaten van een aantal studies:

- 'Massabalans en emissies van in Nederland toegepaste crematieprocessen', TNO, februari 1996
- 'Oriëntatie op de mogelijkheden van NOx-emissievermindering bij crematieprocessen', TNO, oktober 1996
- 'Onderzoek naar kwikemissies van crematoria en beschikbare reinigingstechnieken', Tauw, mei 1997

De inspectierichtlijn en de bijzondere regeling zijn voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit ten aanzien van crematoria voor wat betreft het voorkomen van bodem- en luchtverontreiniging, de belangrijkste basis geweest voor het opstellen van vergunningvoorschriften in het kader van de Wet milieubeheer.

Daarom zijn de voorschriften in het onderhavige besluit en de wijzigingsregeling ten aanzien van de aspecten bodem en lucht hierop afgestemd.

Artikel 4.117

Dit artikel voorkomt dat er onnodige emissies naar de lucht plaatsvinden ten gevolge van materialen die aan kisten verbonden kunnen zijn.

Artikel 4.118

Voor het voorkomen en beperken van eventuele overige emissies wordt in dit wijzigingsbesluit, overeenkomstig de bijzondere regeling F3 van de NeR, voorgeschreven dat de rookgassen zo volledig mogelijk moeten worden verbrand en dat het ontstaan van stikstofoxiden zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Om dit doel te bereiken, is in de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, een aantal technische maatregelen opgenomen die in dit kader getroffen moeten worden.

Omdat in de praktijk stof- en geuroverlast vrijwel niet voorkomen bij crematieovens die op grond van de wijzigingsregeling moeten zijn voorzien van een naverbrandingsruimte en kwikfilter, zijn ten aanzien van deze aspecten geen nadere voorschriften opgenomen. Bij onverhoopte overlast kan het bevoegd gezag op basis van de zorgplicht (artikel 2.1) specifieke maatwerkvoorschriften opleggen.

Artikel 4.119

Voor de meeste stoffen geldt dat bij een goed functionerende crematieoven de optredende emissies over het algemeen onder de emissieconcentratie-eisen van de NeR blijven. De enige uitzondering hierop is kwik. De kwikemissie ligt, vanwege het kwik in amalgaamvullingen, boven de algemene eisen in de NeR. Voor kwik is daarom in artikel 4.119 een emissieconcentratie-eis opgenomen.

De emissieconcentratie-eis voor totaal kwik is aangepast aan de nieuwe waarde in de NeR. In de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, zijn ten aanzien van crematoria tevens concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud aan de emissieconcentratie-eisen in dit artikel wordt voldaan (zie ook hoofdstuk 7 van de algemene toelichting van de Activiteitenregeling en de artikelsgewijze toelichting van de wijzigingsregeling).

De huidige bijzondere regeling van de NeR heeft als emissiegrenswaarde voor kwik: 0,2 mg/m³. Voor bestaande installaties is in de bijzondere regeling van de NeR een tijdpad afgesproken waarbinnen de bestaande crematoria moeten zijn voorzien van een naverbrandingsruimte en een kwikfilter. De planning loopt van 31 december 2006 tot 31 december 2012. Uit emissiegegevens blijkt dat de emissieconcentratie-eis van 0,05 mg/m³ met de bestaande filterinstallaties gehaald kan worden.

Omdat er verder geen reden is om aan te nemen dat met de filters, die sinds 2006 conform de bijzondere regeling zijn geplaatst, niet voldaan zou kunnen worden aan de eis van 0,05 mg/m³, is geen specifiek overgangsrecht nodig.

Met het algemene overgangsrecht (onderdeel NNN) in dit wijzigingsbesluit wordt verder nog geregeld dat bepaalde vergunningvoorschriften (waarvoor in dit wijzigingsbesluit de mogelijkheid is opgenomen om maatwerkvoorschriften op te nemen, waaronder voorschriften waarin emissieconcentratie-eisen voor kwik worden gesteld), nog maximaal 3 jaar als maatwerkvoorschrift blijven gelden. Nu crematoria niet eerder dan per 1 januari 2010 onder het besluit vallen zou de eis van 0,05 mg/m³ pas per 1 januari 2013 ingaan voor de bestaande crematieovens, waarvoor een andere emissie-eis dan 0,05 mg/m³ is opgenomen in de vergunning. Dit betekent dat crematieovens die volgens de NeR pas per 31 december 2012 aan de bijzondere regeling van de NeR behoeften te voldoen (er van uitgaande dat deze eisen zijn vastgelegd in de milieuvergunning), niet eerder dan die datum de verplichting hebben hun ovens aan te passen. Hiermee wordt ook rekening gehouden met de implementatietermijnen in de bijzondere regeling van de NeR.

Artikel 4.120

Bij het verstrooien van crematie-as op een strooiveld kan, bij hoge intensiteit van verstrooiing, de onderliggende bodem vanwege uitloging van het as mogelijk belast worden met zware metalen en fosfaten. Onder crematie-as wordt verstaan de as die achterblijft in de oven na een crematie. Deze as bestaat voor het grootste deel uit calcium- en fosforhoudende verbindingen en bevat verder ook zware metalen zoals koper, chroom, nikkel en zink (RIVM, Advies verstrooiing van as, 24 november 1998, kenmerk: 812/98 IEM MM/cp)

Bij toepassing van strooivelden is, in lijn met de huidige praktijk bij vergunningverlening, de NRB (en het principe van "het realiseren van een verwaarloosbaar risico") niet toegepast. Om belasting van de bodem zoveel mogelijk te voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is te beperken, is aansluiting gezocht bij de werkwijze van het Bbk. Dat is in lijn met de Inspectierichtlijn "Lijkbezorging" (herziene 3^e druk, 1999) inhoudende dat de bodem in zekere mate mag worden belast voor zover bekend is met welke stoffen en in welke mate de bodem wordt belast. Hierbij is, afhankelijk van de intensiteit van het strooien, meer of minder onderzoek naar de bodemkwaliteit noodzakelijk. Indien uit onderzoek blijkt dat de belasting van de bodem is toegenomen ten opzichte van de nulwaarde (dan wel de achtergrondwaarden ter plaatse), dient de kwaliteit van de bodem te worden hersteld.

Paragraaf 4.8.10 In werking hebben van een laboratorium of een praktijkruimte

Artikel 4.122

Het Activiteitenbesluit was voor de inwerkingtreding van dit artikel reeds van toepassing op laboratoria ten behoeve van huisartsen, dierenartsen, apothekers, tandartsen of tandtechnici en op praktijkruimten voor het middelbaar onderwijs. Aan deze laboratoria en praktijkruimten werden geen specifieke eisen gesteld. Het is vanuit milieuoogpunt niet noodzakelijk en tevens niet redelijk om de voorschriften uit deze paragraaf ook van toepassing te laten zijn op deze laboratoria en praktijkruimten. Daarom worden de voorschriften uit deze paragraaf door dit artikel niet van toepassing verklaard op deze laboratoria en praktijkruimten.

Daarnaast is het mogelijk dat het Activiteitenbesluit, voor inwerkingtreding van dit artikel, ook al van toepassing was op laboratoria voor de interne kwaliteits- of productcontroles. De voorschriften uit deze paragraaf zijn wel van toepassing op inrichtingen die beschikken over een laboratorium ten behoeve van interne kwaliteits- of productcontroles.

Artikel 4.124

Met name de interne voorschriften en voorzieningen zijn van belang voor het beperken van emissies uit laboratoria en praktijkruimten. De doelvoorschriften omvatten een beperkt aantal parameters die als indicator dienen voor het juist handelen volgens de interne voorschriften en voorzieningen. Het kan noodzakelijk zijn dat ook voor andere stoffen doelvoorschriften worden opgenomen. Dat moet dan met de mogelijkheden en afwegingen die voortkomen uit artikel 2.1.

Voor de laboratoriumchemicaliën wordt, in overeenstemming met de gangbare praktijk, *niet* gekozen voor toepassing van de Algemene BeoordelingsMethodiek (ABM) voor toetsing van de benodigde aanpak en 'loosbaarheid' met het afvalwater. Voor de in grotere hoeveelheden toe te passen reinigings- en desinfectiemiddelen zou dit wel moeten. Omdat bij de toelating van deze middelen al sprake is van een beoordeling van lozing op de riolering kan een dergelijke toetsing op voorhand achterwege worden gelaten. De voorwaarde is dan wel dat toepassing moet plaatsvinden volgens het gebruiksvoorschrift.

Tweede lid, onder a

Bij grotere laboratoria en praktijkruimten met grote hoeveelheden afvalwater kan het gaan om relatief grote dag- en jaarvrachten aan verontreinigingen. Indien het bevoegd gezag van oordeel is dat, gezien de aard en omvang van de lozingen, er meer mogelijkheden zijn dan de algemeen toepasbare maatregelen volgens de best beschikbare technieken voor deze bedrijfstak, kan het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift het doelvoorschrift aanscherpen. Dat zal alleen nodig zijn indien de interne voorschriften en voorzieningen die door het laboratorium of de praktijkruimte zelf zijn opgesteld (ook na overleg) als onvoldoende worden beoordeeld. Voor de debietbepaling kan gebruik worden gemaakt van schattingen aan de hand van bijvoorbeeld het waterverbruik via de watermeter en/of pompuren en pompcapaciteit indien van ander water dan drinkwater gebruik wordt gemaakt.

Tweede lid, onder b

Het kan voorkomen dat ondanks toepassing van de best beschikbare technieken die in de ministeriële regeling nader zijn uitgewerkt de doelvoorschriften uit dit artikel niet kunnen worden gehaald.

Het zal dan vaak gaan om kleinere lozingen waarbij maatregelen bijvoorbeeld onbetaalbaar worden. In dat geval kan het bevoegde gezag op verzoek hogere gehalten vaststellen.

Derde lid

De doelmatige wijze van bemonstering houdt in dat het te lozen afvalwater afkomstig van een laboratorium of praktijkruimte afzonderlijk (als deelstroom) kan worden bemonsterd. Bij bestaande situaties is het afvalwater van een laboratorium of praktijkruimte vaak al vermengd met ander afvalwater, zoals huishoudelijk afvalwater en hemelwater, voordat het afvalwater kan worden bemonsterd. Voor deze situaties is in artikel 6.37a bepaald dat als dat voorheen ook in de vergunning was vastgelegd het derde lid niet van toepassing is. Daardoor is aanpassing van de in de vergunning vastgelegde situatie niet nodig. Het derde lid is wel van toepassing op nieuwe situaties en bij renovaties. Voor deze situaties wordt derhalve wel voorgeschreven dat het laboratoriumafvalwater (als deelstroom) apart te bemonsteren is.

Artikel 4.125

Omdat binnen laboratoria en praktijkruimten relevante luchtemissies kunnen optreden zijn in artikel 4.125 emissieconcentratie-eisen opgelegd conform de NeR, zoals dat ook bij andere luchtrelevante activiteiten heeft plaatsgevonden. In de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, zijn ten aanzien van activiteiten die plaatsvinden in laboratoria en praktijkruimten tevens concrete maatregelen opgenomen waarmee, bij juiste dimensionering, uitvoering en onderhoud, aan de emissieconcentratie-eisen in dit artikel wordt voldaan (zie ook de toelichting onder paragraaf 2.4 van de Activiteitenregeling en de artikelsgewijze toelichting van de wijzigingsregeling).

Omdat emissies naar de lucht bij laboratoria en praktijkruimten veelal het gevolg zijn van het gebruik van (ingekochte) stoffen, is in de wijzigingsregeling aangegeven dat, indien aangetoond wordt dat het verbruik (de inkoop) van bepaalde stoffen onder een bepaalde drempel blijft, geen verdere emissiebeperkende maatregelen nodig zijn.

Tweede lid

De stofklassen gA4 (SOx) en gA5 (NOx) worden niet meegenomen omdat het hiervan onwaarschijnlijk is dat zich emissies voordoen boven de grensmassastroom van 2 kilogram per uur dan wel 1000 kilogram per jaar.

Derde lid

Ten aanzien van eventuele stoffen ingedeeld als ERS (extreem risicovolle stoffen) of MVP (minimalisatieverplichte stoffen) kunnen geen concrete eisen of maatregelen worden gesteld. Omdat emissies van deze stoffen niet is uitgesloten, biedt het vierde lid het bevoegd gezag de mogelijkheid om via maatwerk eventuele voorkomende emissies te reguleren. Dit kan door het verlangen van alternatieve hulpmiddelen dan wel het treffen van specifieke nabehandelingsapparatuur als alternatieve middelen niet mogelijk zijn of de emissie niet kunnen minimaliseren.

Artikel 4.127

Er kunnen geen specifieke emissie-eisen met betrekking tot het gericht werken met biologische agentia worden gegeven. Op grond van het Arbeidsomstandighedenbesluit dienen voor het gericht werken met biologische agentia maatregelen en voorzieningen te worden getroffen ter bescherming van de gezondheid en veiligheid van werknemers. Hoewel de arbeidsomstandighedenwetgeving niet gericht is op de (milieu)risico's van de inrichting voor de omgeving worden door de maatregelen en voorzieningen die getroffen dienen te worden ingevolge het Arbeidsomstandighedenbesluit ook emissies naar de omgeving beperkt.

Het gaat bij het gericht werken met biologische agentia met name om risicobeheersing. Daarbij is het bijna altijd de bedoeling dat geen emissies van biologische agentia plaatsvinden, of - indien dat niet haalbaar is - er geen ongecontroleerde emissies plaatsvinden. In de wijzigingsregeling, waarmee de Activiteitenregeling wordt gewijzigd, worden deze aspecten nader uitgewerkt.

Onderdeel NNN

Na de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit op 1 januari 2008, vervalt voor nog meer branches de vergunningsplicht en komen de inrichtingen uit deze branches volledig onder de werkingssfeer van dat besluit te vallen (type A en B inrichtingen). Ook geldt het Activiteitenbesluit nu voor IPPC inrichtingen (zie toelichting bij onderdeel B onder 2). Om het algemene overgangsrecht (art. 6.1 t/m 6.5) en de daarin opgenomen overgangstermijnen ook van toepassing te laten zijn op inrichtingen die na 1 januari 2008 onder het besluit komen te vallen, waaronder IPPC-inrichtingen, is de koppeling met het van toepassing zijn van artikel 1.4 opgenomen. De koppeling met artikel 2.1 en artikel 1.1 is verwijderd omdat deze verwees naar de datum van 1 januari 2008. Op het moment dat artikel 1.4, eerste, tweede of derde lid (respectievelijk voor type A, B of C inrichtingen) van toepassing wordt op een inrichting, wordt ook het algemene overgangsrecht van kracht. Het kan ook voorkomen dat bij een typewijziging, bijvoorbeeld een type C bedrijf wordt een type B bedrijf, dat opnieuw het overgangsrecht gaat gelden. Als eerst artikel 1.4, derde lid van toepassing was (type C) en nu artikel 1.4, tweede lid (type B) van toepassing wordt, moet opnieuw gekeken worden naar het overgangsrecht.

Artikel 6.1, eerste lid, ziet op inrichtingen waarvoor de vergunningplicht na 1 januari 2008 vervalt en die geheel onder het besluit komen te vallen. Het tweede en derde lid zien tevens op vergunningplichtige inrichtingen (type C), ook daarvoor kunnen vóór 1 januari

2008 nadere eisen gesteld zijn. Het derde lid houdt in dat als de vergunningvoorschriften of nadere eisen zodanig zijn dat ze niet vallen binnen de bevoegdheid van het bevoegd gezag tot het stellen van maatwerkvoorschriften deze vergunningvoorschriften en nadere eisen nog zes maanden blijven bestaan als maatwerkvoorschriften. Nu het bevoegd gezag niet bevoegd is om maatwerkvoorschriften te stellen, mag het deze voorschriften ook niet wijzigen, aanvullen of intrekken (artikel 8.42, vierde lid, van de Wm).

Onderdeel OOO

Artikel 6.7 vervalt omdat IPPC inrichtingen (inrichtingen met GPBV-installaties) onder de werkingssfeer van het besluit worden gebracht. Eerder werden deze inrichtingen juist uitgezonderd van het besluit. Hier is de wetgever nu op teruggekomen. Zie verder de toelichting bij onderdeel B onder 2.

Onderdeel PPP

Artikel 6.10 was van toepassing op bodembedreigende activiteiten die reeds werden uitgevoerd voor de inwerkingtreding van artikel 2.9. Door dit onderdeel is artikel 6.10 eveneens van toepassing op bodembedreigende activiteiten die reeds werden uitgevoerd voor het tijdstip waarop:

- een type C-inrichting een type B-inrichting is geworden (het van toepassing zijn van artikel 1.4, tweede lid);
- een IPPC-inrichting een type C-inrichting is geworden (het van toepassing zijn van artikel 1.4, derde lid).

In het artikel is bepaald dat het om inrichtingen gaat waarvoor onmiddellijk voorafgaand aan dat tijdstip een vergunning in werking of onherroepelijk was. Daarmee wordt voorkomen dat artikel 6.10 van toepassing is op bodembedreigende activiteiten die reeds werden uitgevoerd voor een wijziging van type A naar type B en een wijziging van type A of B naar type C. Voor deze inrichtingen geldt namelijk op grond van artikel 2.9 dat voor bodembedreigende activiteiten een verwaarloosbaar bodemrisico wordt gerealiseerd. Artikel 6.10 is derhalve niet van toepassing op deze typewijzigingen.

Onderdeel QQQ

Artikel 6.11 is uitgewerkt en kan derhalve vervallen.

Onderdeel RRR

Deze wijziging van het eerste lid, onder a, is ingevoerd zodat artikel 6.17 ook geldt voor inrichtingen die na 1 januari 2008 onder de werkingssfeer van het besluit zijn gebracht. De wijziging van het tweede lid is ter verduidelijking van de bepaling.

Onderdeel SSS

Door deze wijziging is niet langer de inwerkingtreding van artikel 3.3, tweede lid, als uitgangspunt genomen voor het niet van toepassing zijn van dat artikel ten aanzien van lozingen, maar het moment waarop artikel 3.3, tweede lid, van toepassing wordt op een inrichting. Dit betekent dat artikel 6.18 door deze wijziging van toepassing wordt op IPPC-inrichtingen die met dit wijzigingsbesluit type C-inrichtingen zijn geworden. Op het schrappen van de zinsnede 'en hemelwater dat door middel van drainage wordt afgevoerd' is reeds ingegaan in toelichting op onderdeel U.

Onderdeel TTT

Met de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit zijn IPPC-inrichtingen type C-inrichtingen geworden (zie onderdeel B onder 2). Met dit onderdeel wordt bepaald dat artikel 6.18 eveneens van toepassing is op een gasdrukmeet- en regelstation dat behoort tot een IPPC-inrichting waarop het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer niet van toepassing was.

Onderdeel UUU

Artikel 6.28 verklaarde het verbod op een open koelinstallatie niet van toepassing op kunstijsbanen die zijn opgericht voor de inwerkingtreding van artikel 4.20. De bedoeling van dit artikel was om dit verbod niet te laten gelden voor koelinstallaties bij kunstijsbanen die reeds voor de inwerkingtreding van artikel 4.20 waren geïnstalleerd. Als een koelinstallatie bij bestaande kunstijsbanen wordt vervangen, dient namelijk wel een verbod te gelden voor het toepassen van een open systeem. Met dit onderdeel wordt dit hersteld.

Onderdeel VVV

De zinsnede "en niet-openbare verkoop aan derden voor motorvoertuigen voor het wegverkeer" wekt ten onrechte de indruk dat de voorschriften alleen gelden voor het afleveren voor motorvoertuigen voor het wegverkeer, terwijl het ook kan gaan om werktuigen of interne transportmiddelen. Het betreft verkoop aan derden, niet zijnde openbare verkoop voor motorvoertuigen voor het wegverkeer. Dit gebrek wordt met deze wijziging gecorrigeerd.

Onderdeel WWW

Deze wijziging van artikel 6.33 is aangebracht zodat deze bepaling ook geldt voor inrichtingen die na 1 januari 2008 onder de werkingssfeer van het besluit zijn gebracht.

Onderdeel XXX

Artikel 6.34a

In dit artikel is een overgangsbepaling voor ambachtelijke vellenoffsetbedrijven opgenomen, waarmee artikel 4.94a voor inrichtingen die al eerder onder het activiteitenbesluit vielen pas van kracht zal worden met ingang van het kalenderjaar dat volgt op het moment van inwerkingtreding van dat artikel. Daarmee hebben deze inrichtingen voldoende tijd om de boekhouding op te zetten.

Artikel 6.34b

In dit artikel is een overgangsbepaling opgenomen voor inrichtingen waar het lijmen, coaten en lamineren van papier of karton plaatsvindt en die reeds voor de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit onder de werking van het Activiteitenbesluit vielen. Voor deze inrichtingen wordt artikel 4.94f van kracht met ingang van het kalenderjaar dat volgt op het moment van inwerkingtreding van dat artikel. Daarmee hebben deze inrichtingen voldoende tijd om de boekhouding op te zetten.

Artikel 6.34c

Al aanwezige afscheiders die voldoen aan NEN 7087 mogen blijven staan. Bij vervanging zal de nieuwe afscheider aan de nieuwe NEN-norm (NEN-EN 1825-1 en 2) moeten voldoen. Bij de nieuwe afscheiders is aangegeven dat het onder voorwaarden is toegestaan de afscheider te legen en te reinigen met een lagere frequentie dan daarin is voorgeschreven. Aangezien NEN 7087 de frequentie van reinigen en legen niet specificiert, hoeft dat voor oude afscheiders niet aangegeven te worden.

Onderdeel ZZZ

Artikel 6.37

Al aanwezige afscheiders die voldoen aan NEN 7087 mogen blijven staan. Bij vervanging zal de nieuwe afscheider aan de nieuwe NEN-norm moeten voldoen. Bij de nieuwe afscheiders is aangegeven dat het onder voorwaarden is toegestaan de afscheider te legen en te reinigen met een lagere frequentie dan daar aangegeven. Aangezien NEN 7087 de frequentie van reinigen en legen niet specificiert, hoeft dat voor oude afscheiders niet aangegeven te worden.

Flocculatie is een afscheidingstechniek, waarbij vet uit afvalwater wordt afgescheiden met belucht water, al dan niet in combinatie met flocculanten. Bij goede uitvoering van deze techniek is hij gelijkwaardig aan een vetafscheider. Aangezien de techniek niet gestandaardiseerd is, is wel een beoordeling van de precieze uitvoering nodig. Uitgangspunt is dat deze beoordeling heeft plaatsgevonden als een inrichting een vergunning had voor de flocculatie-afscheider.

Onderdeel AAAA

Voor de toelichting bij dit onderdeel wordt verwezen naar de toelichting bij onderdeel MMM, artikel 4.124, derde lid.

Onderdeel BBBB

Toelichting Bijlage I

Bijlage 1 is vanwege een aangepaste nummering binnen de geletterde categorieën integraal opnieuw vastgesteld.

Categorie g onder 6

De vergunningplicht voor humane crematoria is via dit besluit opgeheven. Dit is mogelijk omdat er adequate voorschriften gesteld konden worden in het kader van de bescherming van het milieu en voorkomen of beperken van hinder. Op basis van Bijlage I onder g van dit besluit blijven dierencrematoria nog vergunningplichtig omdat dierencrematoria niet altijd dezelfde crematieovens en luchtmissiebeperkende technieken toepassen als bij humane crematoria. Dierencrematoria vallen momenteel ook niet onder de bijzondere regeling van de NeR voor crematoria. Voordat de dierencrematoria onder algemene regels kunnen worden gebracht, moet duidelijk zijn welke technieken bij dierencrematoria BBT zijn.

Categorie h

In de eerdere tekst en toelichting van categorie h werd uitgegaan van het verschil tussen kunststof *bewerking* en *verwerking* zoals die in het Besluit bouw- en houtbedrijven gemaakt was. Elders in deze bijlage worden de termen echter gebruikt in de betekenis van het Ivb en de oorspronkelijke nota van toelichting hierbij. In een recente uitspraak (200706601/1 van 9 juli 2008) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak aangegeven de termen "bewerken" en "verwerken" ook voor deze categorie in die betekenis te lezen. Dat is voor de uniformiteit van de bijlage een goede zaak, maar betekent wel dat de vergunningplicht voor deze categorie anders komt te liggen dan bedoeld was. Om die reden zijn de verwerkingsmethodes die eerder uitgesloten waren van de werkingssfeer van het besluit bouw- en houtbedrijven, nu uitgeschreven in de categorie. Door deze aanpassing wordt in de bijlage nu overal met de termen "bewerken" en "verwerken" aangesloten bij het Ivb.

Categorie i

In de oorspronkelijke tekst van categorie i werd verwezen naar de stoffenindeling van de Wet milieugevaarlijke stoffen, die inmiddels is opgenomen in de Wet milieubeheer. Een precieze vergelijking van de stoffenindeling van de Wet milieugevaarlijke stoffen (Wms) vergeleken met die van het ADR leverde op dat de belangrijkste stoffen die wel volgens de Wms gevaarlijk waren, maar niet volgens het ADR al in het vervolg van de categorie genoemd staan. De verwijzing naar de Wms voegde derhalve weinig toe en kon vervallen.

Categorie j

Propeen vertoont qua eigenschappen sterke overeenkomsten met propaan. Met de toevoeging van propeen onder 4°, 5°, 6° en 8° wordt het mogelijk om de opslag van propeen in een drukhouder, die binnen de reikwijdte van deze categorie valt, zonder vergunning op te slaan.

Categorie j, onderdeel 8°

Deze wijziging is bedoeld om de toelichting te uniformeren.

Categorie l

Bij categorie l, onder 1° was ten onrechte dezelfde formulering gebruikt als bij de andere categorieën. De formulering had gelijk moeten zijn met het Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998, die gold voor tanks met een inhoud van maximaal 150 kubieke meter *per tank*. In de tekst werd gesproken over een *gezamenlijke* inhoud. Hierdoor ontstond vergunningplicht voor enkele tankstations die voorheen onder het Besluit tankstations konden vallen. Door de term "gezamenlijk" te verwijderen wordt dit hersteld. Om verwarring te voorkomen is de formulering van 3° en 4° gelijk gemaakt. Overigens volgt daar geen verschuiving van de vergunningplicht uit. Het Besluit jachthavens stelde geen bovengrens aan de omvang van een bunkerstation. In categorie l, onder 5° werd daaraan een bovengrens gesteld van 15 kubieke meter. Uit jurisprudentie bleek dat onder het Besluit jachthavens ook grotere bunkerstations voorkwamen. Om die reden wordt de grens verruimd tot 25 kubieke meter. Deze grens is gebaseerd op een risicoanalyse (Risicoanalyse brandstofponton, 2001, RIVM-rapport 610066012) waar de veiligheidsvoorschriften in het Besluit jachthavens op gebaseerd zijn.

Categorie o

Opslagvoorzieningen van meer dan 10 ton verpakte gevaarlijke stoffen, anders dan bepaalde kunstmeststoffen, worden uitgesloten van dit besluit. Voor de betreffende kunstmeststoffen gelden de grenzen van categorie r ongeacht of het gevaarlijke stoffen zijn of niet.

Categorie p

Onder deze categorie worden enkele specifieke activiteiten en installaties met gevaarlijke stoffen opgenoemd.

Het vullen van kleine gasflessen is al eerder als activiteit opgenomen onder Afdeling 4.1. De grenzen voor de werkingssfeer waren ontleend aan PGS 23. Ook was het vullen van flessen met lucht via een compressor uitgezonderd van de vergunningplicht. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om duikflessen of luchtflessen voor de brandweer. Met deze wijziging wordt de vergunningplicht opgeheven voor het vullen van gasflessen met koolzuurgas of stikstofgas. Aangezien dergelijke activiteiten geen milieuprobleem vormen, kunnen ze onder de algemene regels vallen,

Het vullen van spuitbussen is eerder opgenomen als vergunningplichtige activiteit. Door dit wijzigingsbesluit wordt de vergunningplicht opgeheven voor het afvullen van spuitbussen met behulp van een afvulmachine, ook wel maatwerkpomp genoemd, waarbij de spuitbus handmatig in de afvulmachine wordt geplaatst. Met een maatwerkpomp kunnen detailhandelbedrijven maatwerkbussen afvullen met het gewenste product, bijvoorbeeld een verfsysteem. De maatwerkbussen worden gevuld met drijfgas aangeleverd en met behulp van een maatwerkpomp wordt er ongeveer 100 ml verf per spuitbus aan toegevoegd. De veilige werking van de maatwerkpomp is gewaarborgd door de regelgeving voor drukapparatuur. Deze activiteit kan daarom zonder aanvullende voorschriften onder de werkingssfeer van dit besluit vallen.

Alle inrichtingen die onder het Besluit LPG tankstations vallen, zijn vergunningplichtig. Bedoeling van deze wijziging is te borgen dat als LPG wordt afgeleverd buiten de werkingssfeer van het Besluit LPG tankstations er ook vergunningplicht geldt. Gedacht kan worden aan het zelf vullen van wisselreservoirs met LPG en het afleveren voor voertuigen. Het oude Besluit tankstations bevatte een uitzondering voor het afleveren van motorbrandstoffen zonder direct toezicht op korte afstand voor openbare verkoop. Er is eerder voor gekozen deze uitsluiting te handhaven. In de formulering was echter de toevoeging "ten behoeve van openbare verkoop voor motorvoertuigen voor het wegverkeer" weggevalen, waardoor de omschrijving van toepassing werd op bedrijven met een eigen afleverzuil op hun eigen terrein voor gebruik van de eigen auto's. Omdat het Besluit opslag- en transportbedrijven deze uitzondering niet kende werden deze inrichtingen vergunningplichtig. Aangezien deze bedrijven diesel afleveren was dat ten onrechte. Met deze wijziging wordt de weggevalen tekst teruggezet.

Categorie p, onderdeel 11

Met deze wijziging van categorie p van bijlage 1 wordt een groot aantal laboratoria en praktijkruimten onder de werking van het Activiteitenbesluit gebracht. Het gericht werken met biologische agentia die zijn of worden ingedeeld in groep 3 en groep 4 ingevolge richtlijn nr. 2000/54/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan biologische agentia op het werk blijven vergunningplichtig. Dit heeft te maken met de risico's voor de omgeving. Het gericht werken met biologische agentia die zijn of worden ingedeeld in groep 3 of groep 4 kunnen grotere risico's voor de omgeving met zich mee brengen dan de biologische agentia die zijn of worden ingedeeld in groep 1 of groep 2. Onder 'gericht werken met' wordt verstaan: het vervaardigen, bewerken, verwerken of in voorraad houden. Hieronder vallen ook werkzaamheden als kweken, bewaren, vernietigen of het doen van proeven met biologische agentia.

Categorie p, onderdeel 12

Het afleveren van waterstof is in opkomst. Deze nieuwe activiteit is toegevoegd, zodat hiervoor voorlopig vergunningplicht geldt.

Categorie r, onderdeel 5

Categorie, onderdeel 5° gaf de grens van het Besluit landbouw milieubeheer voor vaste dierlijke mest. Abusievelijk was het woord "dierlijke" weggevalen, waardoor het leek of er een extra grens voor vaste kunstmest werd gesteld. Met deze wijziging is dit hersteld.

Categorie s

Met de inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit is de vergunningplicht komen te vervallen voor veel inrichtingen voor het houden van niet-landbouwhuisdieren, zoals kattenpensions. Wel is nog een vergunningplicht aangehouden voor dierentuinen en inrichtingen voor het houden van honden en roof- of siervogels in de open lucht. Dit laatste vooral vanwege geluid- en geurhinder. Gebleken is echter dat het begrip "siervogel"

in de praktijk onvoldoende duidelijk is. Met dit wijzigingsbesluit is het begrip siervogels daarom vervangen door een opsomming van een aantal vogelfamilies waar dit hinderaspect bijzonder bij speelt. In de opsomming wordt de taxonomische aanduiding uit de biologie gevolgd. Door deze vervanging is de vergunningplicht vervallen voor enkele inrichtingen voor het houden van niet-genoemde siervogels, zoals mandarijneenden. Overigens blijkt in het bijzonder bij deze categorie het misverstand te bestaan dat hier beoogd is het begrip "inrichting" nader te concretiseren. Dat is niet het geval. Voor het van toepassing zijn van de algemene regels uit het Activiteitenbesluit, maar overigens ook de vergunningplicht op basis van de Wm, dient een activiteit aangemerkt te kunnen worden als een inrichting. Het begrip 'inrichting' wordt in het eerste lid van artikel 1.1 van de Wm gedefinieerd als: *'elke door de mens bedrijfsmatig of in omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht'*. Behalve aan deze definitie moet de betreffende activiteit op grond van het derde lid van artikel 1.1 van de Wm bovendien zijn aangewezen in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb). Pas als aan deze vereisten is voldaan, is sprake van een inrichting waarop de algemene regels uit het Activiteitenbesluit van toepassing kunnen zijn. Er zijn voorschriften opgenomen voor recreatieve visvijvers, waardoor de vergunningplicht voor deze categorie en voor het kweken van siervis kon vervallen.

Categorie s, onderdeel 5

Dit onderdeel geeft aan hoeveel landbouwhuisdieren een niet-agrarische inrichting mag hebben zonder vergunning. Om de formulering beter aan te laten sluiten bij de bij landbouw gebruikelijke termen is "25 konijnen" vervangen door "25 voedsters"; voedster is de gangbare term voor een volwassen vrouwtjeskonijn dat voor de fok gebruikt wordt. Dat betekent dat op dierenweides bij recreatie-inrichtingen meer konijnen gehouden kunnen worden, zonder dat er sprake is van vergunningplicht.

Categorie s, onderdeel 6

In de eerdere versie van deze bijlage werd gesproken van inrichtingen voor het verladen van landbouwhuisdieren. Dat bleek een verwarrende term te zijn. Bedoeld waren inrichtingen ten behoeven van veetransport waar de dieren ook overnachten. Om die reden is in dit wijzigingsbesluit opgenomen dat het gaat om het tijdelijk huisvesten van landbouwhuisdieren voor transport of handel, anders dan bij een landbouwinrichting. Daardoor is duidelijk dat veetransporteurs, die niet zelf dieren huisvesten onder dit besluit kunnen vallen. Overigens is bij deze wijziging in paragraaf 4.8.1 een voorschrift ingevoegd voor het inwendig reinigen en desinfecteren van vrachtwagens, dat ook bij dergelijke bedrijven voor kan komen.

Categorie s, onderdeel 7

Aan het ambachtelijk slachten van dieren worden in de onderdelen III en JJJ van dit wijzigingsbesluit voorschriften gesteld. In de sector is het van oudsher gebruikelijk te rekenen met grootvee-eenheden, waarbij dieren op basis van levend gewicht met elkaar vergeleken worden. Één grootvee-eenheid kwam overeen met 500 kilogram levend gewicht, ongeveer het gewicht van een volwassen koe. In het verleden werd in de Europese hygiëneregelgeving het onderscheid tussen grote en kleine slachterijen gelegd bij een grens van 20 grootvee-eenheden per week. Deze eenheid heeft in de Europese en nationale regelgeving inmiddels een andere invulling gekregen, waarbij dieren op basis van hun mest productie (stikstofuitscheiding) met elkaar vergeleken worden. Om die reden is de grens van 20 grootvee-eenheden per week hier uitgeschreven naar levend gewicht. Om te toetsen aan deze grens kunnen de onderstaande omrekeningsfactoren gebruikt worden. Die omrekeningsfactoren zijn ontleend aan de bijlage bij de Regeling retributies veterinaire en hygiënische aangelegenheden van 13 december 2007.

Diersoort	GVE
volwassen runderen en eenhoevigen	1
varkens meer dan 100 kg levend gewicht	0,2
andere varkens	0,15
schapen en geiten, gedomesticeerde damherten en edelherten	0,1

rendieren	0,2
kangoeroes	0,1
andere runderen	0,5
lammeren, jonge geiten en biggen van minder dan 15 kg levend gewicht	0,05
loopvogels	0,1
grof vrij wild	0,1
pluimvee, hazen, konijnen en klein vrij wild	0,007

Categorie s, onderdelen 8 tot en met 10

In de eerdere versie van deze bijlage werden apart genoemd het verwerken van producten die bij het slachten vrijkomen, het vervaardigen of verwerken van huiden bont, leer, of lederhalffabrikaten en activiteiten waarvoor de verboden van artikel 5 van de Destructiewet gelden. Inmiddels is de Destructiewet vervangen door een regeling op grond van hoofdstuk VII van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren, de Regeling dierlijke bijproducten 2008, die gebaseerd is op de Europese bijproductenverordening (Verordening nr. 1774/2002 van het Europees parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten). De categorieën van deze verordening en de daarop gebaseerde regeling zijn niet direct vergelijkbaar met de formulering van het inmiddels vervallen artikel 5 van de Destructiewet. In de onderdelen 8°, 9° en 10° is een aantal handelingen met dierlijke bijproducten opgenomen waarvoor de vergunningplicht blijft gelden. Let wel: het gaat hier alleen om de milieuvergunning, voor (nagenoeg) alle handelingen met bijproducten is een erkenning van de Voedsel- en warenautoriteit nodig.

Onder onderdeel 8° valt een deel van de categorie die in de verordening "technische bedrijven" wordt genoemd. De categorie technische bedrijven is echter niet in zijn geheel milieuvergunningplichtig. Zo leidt het opzetten van dieren, of het verwerken van veren of eierschalen niet automatisch tot vergunningplicht.

Ook vallen bedrijven die huiden verwerken onder de categorie technische bedrijven van de verordening. Hier is sprake van overlap met bedrijven in de leerindustrie. Voor de duidelijkheid is een apart onderdeel 9° uitgewerkt, waarin de handelingen met huiden en leer zijn uitgeschreven waarvoor een vergunningplicht geldt. Door die andere omschrijving vervalt de vergunningplicht voor het verwerken van leer in producten (zoals meubels en kleding) en voor het drogen of pekelen van huiden. Voor die laatste activiteit zijn voorschriften opgenomen in paragraaf 4.8.4.

Onder onderdeel 9° zijn nog enkele specifieke installaties voor de vernietiging van bijproducten opgenomen.

Overigens geldt dat veel inrichtingen waarop onderdelen 8°, 9° en 10° van toepassing zijn ook onder andere categorieën kunnen vallen, of onder de reikwijdte van de IPPC-richtlijn kunnen vallen.

Categorie t (onderdelen 1 en 6)

Onderdeel 1: Deze categorie maakt onderscheid tussen meer ambachtelijke en meer industriële bereiding van voedingsmiddelen. De formulering is aangepast om duidelijk te maken dat voor de toetsing aan het criterium van 130 kilowatt, het moet gaan om apparaten die voor het bereidingsproces worden ingezet. Als bij de bereiding bijvoorbeeld een koelcel aanwezig is, waarvan de koelinstallatie een aansluitwaarde heeft van meer dan 130 kilowatt, dan hoeft er nog geen sprake te zijn van een apparaat dat voor het vervaardigen, bewerken of verwerken wordt ingezet. Het moet gaan om apparaten die de voedingsmiddelen verhitten of afkoelen als onderdeel van het bereidingsproces.

Onderdeel 2: Het vervaardigen of bewerken van hondenkluiwen viel voorheen onder artikel 5 van de Destructiewet. Inmiddels is de Destructiewet vervangen door een regeling op grond van hoofdstuk VII van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren, de Regeling dierlijke bijproducten 2008, die gebaseerd is op de Europese bijproductenverordening (Verordening nr. 1774/2002 van het Europees parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten). Dat is de reden dat het vervaardigen of bewerken van hondenkluiwen onder deze categorie is gebracht.

Onderdeel 6: Het kweken van algen is een nieuwe, in opkomst zijnde activiteit, waarvoor de techniek nog in ontwikkeling is. Om die reden wordt voor deze activiteit de vergunningplicht ingevoerd.

Categorie u

De vergunningplicht voor het bewerken van natuursteen vervalft. Voor deze activiteit zijn voorschriften opgenomen in dit wijzigingsbesluit. Wel blijft de vergunningplicht bestaan voor het vervaardigen van composietsteen, terrazzo en granito. Dit zijn combinaties van natuursteen met kunststof (composiet) of beton/cement (terrazzo/granito).

Categorie u is gebaseerd op Ivb-categorie 11. Bij de omzetting is het vervaardigen van kalkzandsteen ten onrechte niet overgenomen. Dat is hier hersteld. Omdat het vervaardigen van kalkzandsteen in de praktijk gecombineerd wordt met het drogen van kalkzandsteen dat wel opgenomen was, heeft deze verandering weinig consequenties voor de praktijk. Het gaat hier om een verduidelijking.

Categorie w

In de oorspronkelijke tekst van categorie w, onderdeel 1° werden onder andere het onderhouden, repareren, proefdraaien en reinigen van vliegtuigen genoemd. Die termen zijn breed, en daaronder zou bijvoorbeeld ook het stofzuigen van een vliegtuig, of het vervangen van de cabinelichten geschaard kunnen worden. Dit onderdeel is met deze wijziging beperkt tot het repareren, proefdraaien of uitwendig reinigen. Hierdoor is de vergunningplicht voor enkele kleine dienstverlenende bedrijven rond de kleine vliegvelden vervallen.

Onderdeel 2° vervalft. Deze categorie voegt niets toe aan categorie 32.5 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieu-effectrapportage 1994. Vergunningplicht op grond van dat besluit is namelijk eerder aan de orde.

Het vervaardigen van pleziervaartuigen is voldoende afgedekt door de voorschriften die reeds in het Activiteitenbesluit staan, zodat de vergunningplicht voor deze activiteit met dit wijzigingsbesluit is vervallen. In de eerdere tekst werd bij onderdeel 3° gesproken over onderhoud van schepen voor de beroepsvaart. Hierdoor was onduidelijk wat nu de positie was van bijvoorbeeld het onderhoud aan offshoreplatforms. Om die reden is de formulering nu aangepast, en wordt gesproken over "schepen anders dan pleziervaartuigen". In deze tekst moet het begrip "schip" worden gelezen in de zin van de Binnenschepenwet, waarin in artikel 2, eerste lid, is aangegeven dat hieronder "mede verstaan [wordt] draagvleugelboten, veerponten, alsmede baggermolens, drijvende kranen, elevatoren en alle andere drijvende werktuigen, pontons of materieel van soortgelijke aard".

Onder onderdeel 5° is een inperking gemaakt voor het overslaan van schip naar schip. Door dit wijzigingsbesluit is het overslaan *van gevaarlijke stoffen* van schip naar schip nog vergunningplichtig. Het van schip naar schip overslaan van bulk- en stukgoederen (voor zover geen gevaarlijke stoffen) valt daardoor onder het Activiteitenbesluit. In paragraaf 4.1.5 van het Activiteitenbesluit zijn voor deze activiteit voorschriften opgenomen.

Categorie y

Onder deze categorie viel het onderhoud aan spoorvoertuigen (trein, tram, metro). Dit onderhoud bestaat uit deelactiviteiten die in hoofdzaak al onder het Activiteitenbesluit vielen. Hierdoor vervalft de vergunningplicht voor de meeste werkplaatsen voor onderhoud aan dergelijke voertuigen. Wel kan op grond van andere activiteiten, met name de activiteiten genoemd in categorie h, een dergelijke werkplaats alsnog vergunningplichtig blijven.

Categorie aa, onderdeel 1

Bedrijven die textiel veredelen blijven vergunningplichtig.

Onder textielveredeling wordt verstaan: het geheel van bewerkingen die tot doel hebben textiel het uiterlijk en de fysische karakteristieken te geven, gewenst door de gebruiker. Textielveredeling omvat onder andere voorbereiden, bleken, optisch witmaken, verven/bedrukken, hoogveredelen en finisen. Het betreft derhalve allerlei behandelingen om de kwaliteit te verbeteren en functionele eigenschappen aan het doek toe te voegen zoals bijvoorbeeld het brandvrij, motwerend of vuilwerend maken, of om speciale effecten te verkrijgen, bijvoorbeeld glans. Mechanische bewerkingen van textiel in bijvoorbeeld spinnerijen, weverijen, breierijen, zeilmakerijen, tentenmakerijen en zonweringbedrijven vallen niet onder de definitie textielveredeling. Ook het aanbrengen

van een lijmlaag of van sealer of vernis ter afwerking van zeil, tentdoek of zonwering alsmede het lassen van textiel (zeil) wordt niet tot textielveredeling gerekend.

Categorie aa, onderdeel 2

Deze categorie komt overeen met Ivb-categorie 16.3 onder a.

Categorie aa, onderdeel 3

Categorie aa3 is een aanpassing ten opzichte van de voorgaande versie van deze bijlage. Vergeleken met die tekst is het bewerken van papier ingeperkt tot het bleken van papier, omdat inmiddels aan andere bewerkingsprocessen voorschriften gesteld zijn. Het vervaardigen van producten van papier is toegespitst op het vervaardigen van hygiënische papierproducten, zoals tissues, WC-papier en incontinentiemateriaal, en het vervaardigen van producten van karton, zoals kartonnages en verpakkingen.

Categorie aa, onderdeel 5

Inrichtingen voor het toepassen van vellen-offset, met apparatuur met een totaal elektromotorisch of verbrandingsmotorisch vermogen groter dan 40 kilowatt, zijn door de inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit niet langer Wm-vergunningplichtig. Onder onderdeel XX van dit wijzigingsbesluit zijn voorschriften opgenomen voor de vellenoffset druktechniek.

Categorie bb

In deze categorie, die overeenkomt met Ivb-categorie 17, is een uitzondering gemaakt voor traditioneel schieten. De vergunningplicht voor inrichtingen voor het traditioneel schieten komt derhalve te vervallen. Zie voor een toelichting van wat onder traditioneel schieten wordt verstaan Onderdeel A (artikel 1.1).

Categorie dd

In de vorige versie van deze bijlage waren ondermeer inrichtingen voor het omzetten van thermische energie in elektrische energie opgenomen. Deze inrichtingen worden ook in het Ivb genoemd. In de praktijk zijn er geen inrichtingen die aan deze omschrijving voldoen. Om die reden zijn inrichtingen voor het omzetten van thermische energie in elektrische energie uit categorie dd verwijderd.

Categorie II

Het laatste deel (laatste alinea) regelt dat toepassingen binnen een inrichting van bouwstoffen, grond of baggerspecie, waarop het Bbk van toepassing is, niet meer tot gevolg hebben dat die inrichting vergunningplichtig wordt. Het Bbk is mede gebaseerd op artikel 8.40 van de Wm. Het Bbk kan naast het Activiteitenbesluit op een inrichting van toepassing zijn. Dat blijkt het meest pregnant bij de tijdelijke opslag van grond of baggerspecie als bedoeld in artikel 35, onderdeel h en i, van het Bbk. Indien meer dan 35 m³ van buiten de inrichting afkomstige grond of baggerspecie, in overeenstemming met de bepalingen van het Bbk, binnen een inrichting wordt opgeslagen, zou de inrichting op grond van de oude tekst van onderdeel II van de bijlage bij het Activiteitenbesluit vergunningplichtig worden, terwijl de opslag die de vergunningplicht veroorzaakt uitputtend geregeld is onder het Bbk. Het onderhavige onderdeel regelt dat alle toepassingen van bouwstoffen, grond of baggerspecie waarop het Bbk van toepassing is, niet meer in aanmerking worden genomen bij de categorieën van inrichtingen, genoemd in onderdeel II van de bijlage.

Artikel II

Het onderhavige besluit zal op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treden. Dit tijdstip zal samenvallen met de inwerkingtreding van de bepalingen uit de bij ministeriële regeling vast te stellen uitvoeringsvoorschriften.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

